

Rooms-Katholieke Parochie
H. Willibrord
Aalst - Valkenswaard - Waalre

KEUZETEKSTEN VOOR UITVAARTDIENSTEN

Eerste lezingen

1. 2 Makkabeeën: 12, 43 – 45

In die dagen hield de heldhaftige aanvoerder Judas de Makkabeeër een geldinzameling bij zijn manschappen en zond het bedrag daarvan, tweeduizend drachmen, naar Jeruzalem om voor de zonden van de overledenen een offer op te dragen. Dat was een mooie en edele daad, ingegeven door de gedachte aan de verrijzenis. Want als hij niet gehoopt had, dat de gevallen zouden verrijzen, dan was het overbodig en zinloos geweest voor de overledenen te bidden. Bovendien overwoog hij, dat voor degenen die godvruchtig ontslapen een heerlijke beloning is weggelegd; inderdaad een heilige en vrome gedachte! Daarom liet hij voor de overledenen een zoenoffer opdragen, opdat ze van hun zonden zouden worden vrijgesproken.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

2. Job: 19, 1. 23 – 27

Zo luiden de woorden van Job:

Ach, werden mijn woorden maar opgetekend, ergens in vastgelegd, door een ijzeren stift in rotssteen gedreven, met lood gevuld, tot blijvend getuigenis. Want ik weet, ik ben er zeker van: mijn verlosser leeft, tenslotte zal Hij deze wereld binnentreden. En al ben ik nog zo geschonden, ik zal God zien vanuit dit lichaam. Aan mijn zijde zal ik Hem zien, met eigen ogen: mijn hart smacht van verlangen.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

3. Spreuken: 31, 10 – 31

(Groot Nieuws Bijbel)

Een goede vrouw, wie zal haar vinden?

Zij is meer waard dan edelstenen.

Haar man kan zich op haar verlaten,
hij zal er wel bij varen.

Zij stelt hem nooit teleur, ze maakt hem gelukkig, haar leven lang.

Ze zorgt dat er wol en vlas is en spint en weeft met vaardige handen.

Ze trekt er op uit om voedsel te halen ...

Ze staat al op terwijl het nog nacht is, waakt dat heel de familie te eten heeft.

Ze pakt het werk krachtig aan, ze is onvermoeibaar.

Ze ziet hoe goed alles gaat en 's nachts blijft haar lamp branden.

Haar handen rusten nooit, ze is altijd bezig met spinnen en weven.

En dezelfde handen strekt ze naar arme mensen uit,

wijd opent ze haar armen voor wie in nood is ...

Kracht en waardigheid straalt zij uit,
de komende dag ziet ze opgewekt tegemoet.
Wat zij zegt is vol wijsheid,
haar aanwijzingen zijn altijd vriendelijk.
Ze houdt oog op haar huishouden, en niets doen is haar onbekend.
Haar kinderen zijn trots op haar, haar man is vol lof.
"Er zijn meer goede vrouwen", zegt hij dan,
"maar jij overtreft ze allemaal".
Charme is bedrieglijk, en schoonheid verdwijnt snel,
lof verdient alleen een vrouw die ontzag heeft voor de Heer.
Dat zij vruchten mag plukken voor haar werk!
Laat iedereen haar naam met ere noemen.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

4. Prediker: 3, 1 - 15

Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om wat geplant is te oogsten. Een tijd om te doden en een tijd om te genezen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen. Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen. Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen te verzamelen, een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien. Een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te doen. Een tijd om stuk te scheuren en een tijd om te herstellen, een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten, een tijd voor oorlog en een tijd voor vrede.

Wat heeft iemand dan aan al zijn werken en zwoegen? Ik overzag de bezigheden die God de mensen heeft opgelegd om er zich mee af te tobben. Alles wat Hij doet is goed op zijn tijd; ook heeft Hij de mens besef van duur ingegeven, maar toch blijft Gods werk voor hem van het begin tot het eind ondoorgrondelijk. Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste vrolijk te zijn en het er goed van te nemen. Als hij kan eten en drinken en genieten van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft, is dat immers een gave van God.

Ik kwam tot het inzicht dat alles wat God doet voor altijd blijft: er valt niets aan toe te voegen en niets gaat eraf. God maakt dat de mensen ontzag voor Hem hebben. Was is, was tevoren al; wat zijn zal, is vroeger al geweest. God haalt wat voorbij is steeds weer terug.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

5. Wijsheid: 3, 1 – 9 of 1 - 6

De zielen van de rechtvaardigen zijn in Gods hand en geen foltering zal hen deren.

In de ogen van de dwazen schenen zij dood te zijn en hun heengaan werd als een onheil beschouwd, hun verdwijnen uit ons midden als een vernietiging: zij zijn echter in vrede.

Ook al worden zij naar de mening van de mensen gestraft, zij zijn vervuld van één hoop: de onsterfelijkheid; na een korte tuchting zullen zij een grote weldaad ontvangen, omdat God hen op de proef heeft gesteld en bevonden heeft, dat zij Hem waardig zijn. Als goud in de smeltkroes heeft Hij hen beproefd; als een brandoffer heeft Hij hen aanvaard.

(Wanneer dan de tijd van hun oordeel komt, zullen zij schitteren en als vlammen door een stoppelveld jagen. Zij zullen rechtspreken over de naties en heersen over de volkeren en de Heer zal hun koning zijn in eeuwigheid. Zij die op Hem vertrouwen zullen de waarheid verstaan en zij die trouw zijn zullen in liefde bij Hem verblijven, want genade en barmhartigheid vallen zijn uitverkorenen ten deel.)

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

6. Wijsheid: 4, 7 - 15

De rechtvaardige vindt rust, al sterft hij ook vóór zijn tijd. Want het aanzien van de ouderdom berust niet op en lang leven en wordt niet afgemeten naar het aantal jaren. Neen, een mens is een grijsaard door zijn verstandigheid en hij is bejaard door zijn onbesproken leven. Hij was welgevallig aan God en werd door Hem bemind; hij leefde temidden van zondaars en werd bij hen weggenomen. Hij werd weggerukt, opdat geen boosheid zijn inzicht zou vertroebelen en geen bedrog zijn ziel zou verleiden. Want de betovering van de ondeugd verduistert het goede en de roes van de hartstocht verderft een onschuldig gemoed.

In korte tijd tot voleinding gekomen heeft hij de volheid van vele jaren bereikt, want zijn ziel was welgevallig aan de Heer:

daarom ging hij spoedig heen uit de slechte wereld. De mensen zien dat wel, maar begrijpen het niet; in hun gedachten komt zoiets niet eens op, dat genade en barmhartigheid zijn uitverkorenen ten deel vallen en dat er over zijn heiligen gewaakt wordt.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

7. Wijsheid van Jezus Sirach: 3, 1 - 14

Luistert, kinderen, naar het oordeel van uw vader
en handelt ernaar; dan wordt ge gered.
Want de Heer heeft aan de vader aanzien gegeven bij zijn kinderen,
en Hij heeft het oordeel van de moeder
bindend gemaakt voor haar kinderen.

Wie zijn vader hoogacht
krijgt vergeving van zijn zonden,
en wie zijn moeder eer bewijst
is als iemand die schatten verzamelt.

Wie zijn vader hoogacht
zal ook vreugde aan zijn eigen kinderen beleven,
en als hij bidt wordt hij verhoord.
Wie zijn vader eer bewijst zal lang leven,
en wie luistert naar de Heer
zal zijn moeder aanzien geven.
Wie eerbied heeft voor de Heer zal zijn vader eren,
en hij zal zijn ouders als zijn meesters dienen.

Eer uw vader met woord en daad,
dan zal zijn zegen over u komen;
want de zegen van de vader stut het huis van de kinderen ...

Verzorg uw vader als hij oud is,
en doe hem geen verdriet, zolang hij leeft ...
Een weldaad aan uw vader bewezen, wordt niet vergeten,
wat de zonden afbreken, bouwt die weldaad weer voor u op.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

8. Jesaja: 25, 6a. 7 – 9

Op die dag zal de Heer van de hemelse machten op deze berg een
gastmaal aanrichten voor alle volkeren. Op deze berg zal Hij de sluier
verscheuren die over de volkeren ligt en de doek die alle naties bedekt.
God de Heer zal voor altijd de dood vernietigen; Hij zal de tranen van alle
gezichten afwissen, en de schade van zijn volk wegnemen van heel de
aarde. Want zo heeft de Heer besloten.

Op die dag zal men zeggen: dat is onze God. Wij hoopten op Hem en Hij
heeft ons gered. Dit is de Heer op wie wij ons vertrouwen hadden gesteld:
laat ons blij zijn en juichen om de redding die Hij ons heeft gebracht.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

9. Klaagliederen: 3, 17 – 26

Het geluk bleef verre van mij, wat welstand is wist ik niet meer. Mijn hoop op God blijkt vervlogen, ik leef zonder hoop. Ik denk aan mijn nood en ellende, dit vergiftigt mijn leven. Ik blijf er aldoor aan denken, het weegt op mij als een last.

Desondanks prent ik mij in en dat geeft mij hoop: zonder einde is Gods genade, onuitputtelijk is zijn erbarmen. Uw grote trouw is iedere morgen weer nieuw. Ik behoor aan de Heer, zegt mijn hart.

Hij blijft mijn hoop. Goed is de Heer voor wie hoopt, voor iedereen die Hem zoekt. Goed is het, in stilte op redding van de Heer te wachten.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

10. Daniël: 12, 1 – 3

In die dagen rouwde ik, Daniël, en ik hoorde dit woord van de Heer: in die tijd zal de grote vorst Michaël opstaan om de kinderen van Uw volk te beschermen. Want het zal dan een tijd van nood zijn zoals er eerder nog geen is geweest zolang er volkeren zijn. Maar al degenen van Uw volk, die in het boek staan opgetekend, zullen in die tijd worden gered. En velen van hen die slapen in het stof zullen ontwaken, sommigen om eeuwig leven, anderen om de smaad van een eeuwige schande te ondervinden. Dan zullen de wijzen stralen als de glans van het uitspansel en degenen die de mensen tot gerechtigheid hebben gebracht, zullen schitteren als de sterren voor eeuwig en immer.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

11. Handelingen: 10, 34 – 43 of 34- 36. 42 – 43

In die dagen nam Petrus het woord en sprak: "Nu besef ik pas goed, dat er bij God geen aanzien des persoons bestaat, maar dat, uit welk volk ook, ieder die Hem vreest en het goede doet, Hem welgevallig is. Het woord heeft Hij tot de zonen van Israël gezonden toen hij door Jezus Christus de blijde boodschap van vrede verkondigde: deze is de Heer van allen".

("Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem. Wij zijn getuigen van alles wat Hij in

het land van de Joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben hadden Hij uit de doden was opgestaan.”)
“Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.”

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

12. Romeinen: 5, 5 – 11

Broeders en zusters: de hoop wordt niet teleurgesteld, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de heilige Geest die ons werd geschonken. Want Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd, toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren. Men zal niet licht iemand vinden die zijn leven geeft voor een rechtvaardige, al zou misschien iemand in een bepaald geval dit van zich kunnen verkrijgen. God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor dat Christus voor ons is gestorven toen wij nog zondaars waren. Des te zekerder zullen wij ontkomen aan de toorn nu wij eenmaal gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, dank zij Hem. Toen wij vijanden waren zijn wij met God verzoend door de dood van zijn Zoon; des te zekerder zullen wij, eenmaal verzoend, gered worden door zijn leven. En dat niet alleen: nu reeds juichen wij in God door Jezus Christus onze Heer door wie wij de verzoening hebben ontvangen.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

13. Romeinen: 5, 17 – 21

Broeders en zusters,
Door toedoen van één mens begon de dood te heersen als gevolg van de val van die mens. Zoveel heerlijker zullen wij leven en heersen omdat wij de overvloed der genade en de gave der gerechtigheid ontvangen, dank zij de ene mens Jezus Christus.

Dit betekent: één fout leidde tot veroordeling van allen, maar één goede daad leidde tot vrij spraak en leven voor allen. En zoals door de ongehoorzaamheid van één mens allen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van Een allen worden gerechtvaardigd.

Weliswaar is de wet er bijgekomen waarvoor de overtredingen zich hebben vermeerderd. Maar waar de zonde heeft gewoekerd, werd de genade mateloos.

Zo heeft de zonde haar heerschappij uitgeoefend door de dood, maar zal de genade heersen door de gerechtigheid en zij zal leiden tot eeuwig leven, dank zij Jezus Christus, onze Heer.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

14. Romeinen: 6, 3 – 9 of 3 – 4. 8 – 9

Broeders en zusters,

Gij weet toch dat de doop waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus, ons heeft doen delen in zijn dood? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij een nieuw leven zouden leiden zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt.

(Zijn wij één met Hem geworden door het beeld van zijn dood, dan moeten wij Hem ook volgen in zijn opstanding, in de overtuiging dat onze oude mens met Hem gekruisigd is; daardoor is aan het bestaan in de zonde een einde gekomen, zodat wij niet langer aan de zonde dienstbaar zijn. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van zonde.)

Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven; want wij weten dat Christus, eenmaal van de doden verreezen, niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

15. Romeinen: 8, 14 – 23

Broeders en zusters,

Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn zonen van God. De geest die gij ontvangen hebt, is er niet een die u tot slaven maakt en opnieuw in vrees doet leven: gij hebt de geest ontvangen die tot zonen maakt en ons doet uitroepen: Abba! Vader! De Geest van God bevestigt zelf het getuigenis van onze geest dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God, tezamen met Christus, daar wij delen in zijn lijden om ook te delen in zijn verheerlijking. Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping ziet met vurig verlangen uit naar het ogenblik dat de heerlijkheid der kinderen Gods openbaar zal worden. Want de schepping is onderworpen aan een zinloos bestaan, niet omdat zij dat zelf wil, maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft. Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost worden van de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorierijke vrijheid van de kinderen Gods. Wij weten immers dat de hele natuur zucht en barensweeën lijdt, altijd door. En niet alleen zij, ook wijzelf die toch reeds de eerstelingen van de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten over ons eigen lot, zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

16. Romeinen: 8, 31b – 35. 37 - 39

Broeders en zusters: indien God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard; voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zulk een gave ook niet al het andere schenken? Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt? Wie zal hen oordelen? Christus Jezus misschien die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, voor ons zelfs ten beste spreekt? Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking wellicht of nood, vervolging, honger, naaktheid, levensgevaar of het zwaard? Maar over dit alles zegevieren wij glansrijk dank zij Hem die ons heeft liefgehad. En ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch heerschappijen, heden noch toekomst, geen krachten, hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel bij machte is ons te scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jezus onze Heer.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

17. Romeinen: 14, 7 – 9. 10b - 12

Broeders en zusters,
Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen. Zolang wij leven, leven wij voor de Heer, en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer: of wij leven of sterven Hem behoren wij toe. Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden: om Heer te zijn over doden en levenden. Allen zullen wij verschijnen voor de rechterstoel van God. Want er staat geschreven: "Zowaar Ik leef zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal God lofprijzen". Zo zal dan ieder van ons rekenschap moeten afleggen voor zichzelf.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

18. 1 Korintiërs: 15, 20 – 24a. 25 – 28 of 20 - 23

Broeders en zusters,
Christus is opgewekt uit de doden als eersteling van hen die ontslapen zijn.
Want omdat door een mens de dood is gekomen, komt door een mens ook de opstanding der doden. Zoals allen sterven in Adam, zo zullen ook allen in Christus herleven. Maar ieder in zijn eigen rangorde: als eerste en voornaamste Christus, vervolgens, bij zijn komst, zij die Christus toebehoren;
(daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader zal overdragen. Want het is vastgesteld dat Christus het koningschap zal uitoefenen, tot Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd. En de

laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood. Immers, alles heeft Hij aan zijn macht onderworpen. Maar wanneer Hij zal zeggen "Alles is onderworpen", dan is natuurlijk Hij uitgezonderd die alles aan Hem onderworpen heeft. En wanneer alles aan Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Degene die het al aan Hem onderwierp, opdat God alles in allen zij.)

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

19. 1 Korintiërs: 15, 51 - 57

Broeders en zusters,

Nu deel ik u een mysterie mee: wij zullen niet allen sterven, maar wij zullen allen van gedaante veranderen, opeens, in een oogwenk, bij de laatste bazuinstoot; want de bazuin zal weerklinken en de doden zullen verrijzen in onvergankelijkheid en wij, wij zullen van gedaante veranderen.

Want dit vergankelijke moet met onvergankelijkheid worden bekleed, en dit sterfelijke met onsterfelijke.

En wanneer dit vergankelijke met onvergankelijkheid is bekleed, en dit sterfelijke met onsterfelijke, dan zal het woord van de Schrift in vervulling gaan: de dood is verslonden, de zege is behaald!

Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw angel?

De angel van de dood is de zonde en de kracht van de zonde is de Wet. Maar God zij gedankt die ons de overwinning geeft door Jezus Christus, onze Heer.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

20. 2 Korintiërs: 4, 16 – 18. 5, 1 - 7

Geloven, niet zien ...

"We verliezen de moed niet, want onze uiterlijke gestalte vergaat wel, maar onze innerlijke mens vernieuwt zich van dag tot dag. De kleine moeilijkheden van dit huidige leven leiden voor ons tot een grote glorie die alles te boven gaat en eeuwig is. Onze blik is (nu) niet gericht op het zichtbare, maar op het onzichtbare. Want het zichtbare is maar tijdelijk, het onzichtbare eeuwig.

Het aardse leven hier brengen wij door in een tent die wordt afgebroken, maar we weten dat God voor ons in de hemel een woning heeft, een eeuwig huis dat geen mensenwerk is. In die aardse tent leven we vaak zuchtend en we verlangen ernaar onze hemelse woning te betrekken, en over onze oude kleren nieuwe aan te doen. Zolang we in die aardse tent wonen zuchten we onder een zware last, want we willen niet ontkleed worden, maar over onze oude kleren de nieuwe aandoen, zodat wat sterfelijk is wordt opgeslokt door het leven. Nu, daarop heeft God zelf ons voorbereid door ons de Geest als voorschot te geven. We houden altijd

moed, ook al weten wij, dat we, zolang we in dit lichaam huizen, we ver van de Heer wonen. Want we leven in een situatie van geloven, niet van zien”.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

21. 2 Korintiërs: 5, 1. 6 - 10

Broeders en zusters,

Wij weten het: als de tent die onze aardse woning is, wordt neergehaald, heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel, een onvergankelijk, niet door mensenhand vervaardigd huis.

Daarom houden wij altijd goede moed. Wij zijn ons bewust dat wij, zolang wij thuis zijn in het lichaam ver zijn van de Heer. Wij leven in geloof, wij zien Hem niet. Maar wij houden moed en zouden liever uit het lichaam verhuizen om onze intrek te nemen bij de Heer.

Daarom is onze enige eerezucht, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem te behagen. Want allen moeten wij voor Christus' rechterstoel verschijnen, opdat ieder het loon ontvangt voor wat Hij in dit leven heeft gedaan, goed of kwaad.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

22. Filippenzen: 3, 20 – 21

Broeders en zusters,

Ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze Verlosser, de Heer Jezus Christus.

Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

23. 1 Tessalonicenzen: 4, 13 - 18

Broeders en zusters,

Wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben.

Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen levend met Hem meevoeren. En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven

blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval vóórgaan.

Want wanneer het bevel gegeven wordt.

Als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden, die in Christus zijn, verrijzen; daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkander dan met deze woorden.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

24. 2 Timóteüs: 2, 8 - 13

Dierbare,

Houd Jezus Christus in gedachten, Davids Nazaat, die uit de dood is opgestaan. Zo luidt de boodschap die ik verkondig en waarvoor ik zelfs als een misdadiger gevangenschap heb te lijden.

Maar het woord van God laat zich niet in boeien slaan. Daarom ben ik bereid alles te verdragen, ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij het heil verwerven in Christus Jezus en eeuwige heerlijkheid.

Hoe waar is dit woord:

'Als wij met Hem gestorven zijn zullen wij met Hem leven. Als wij volharden, zullen wij met Hem heersen. Als wij Hém verloochenen zal Hij óns verloochenen. Als wij ontrouw zijn blijft Hij trouw: zichzelf verloochenen kan Hij niet'.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

25. 1 Johannes: 3, 1 - 2

Vrienden,

Hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft! Wij worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook. De wereld begrijpt ons niet en ze kent ons niet omdat zij Hem niet heeft erkend.

Vrienden, nu reeds zijn wij kinderen van God en wat wij zullen zijn, is nog niet geopenbaard; maar wij weten dat wanneer het geopenbaard wordt, wij aan Hem gelijk zullen zijn omdat wij Hem zullen zien zoals Hij is.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

26. Johannes: 3, 14 - 16

Vrienden,

Wij zijn overgegaan van de dood naar het leven; wij weten het omdat wij onze broeders liefhebben. De mens zonder liefde is nog in het gebied van de dood.

Ieder die zijn broeder haat, is een moordenaar, en gij weet dat geen moordenaar eeuwig leven in zich heeft.

Wat liefde is, hebben wij geleerd van Christus: Hij heeft zijn leven voor ons gegeven. Dus zijn ook wij verplicht ons leven te geven voor onze broeders.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

27. Apokalyps: 14, 13

In die dagen hoorde ik, Johannes, een stem uit de hemel die zei: "Schrijf op: zalig de doden die in de Heer sterven, van nu af aan". "Ja waarlijk", zegt de Geest, "laat hen uitrusten van hun moeiten, want hun werken vergezellen hen".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

28. Apokalyps: 20, 11 – 21, 1

Ik, Johannes, zag een grote, witte troon en Hem die daarop gezeten is. De aarde en de hemel vluchtten weg voor zijn aanschijn en hun plaats werd niet meer gevonden.

En ik kon de doden, groot en klein, voor de troon zien staan. En de boeken werden geopend, het boek des levens.

En de doden werden geoordeeld naar hun daden zoals die in de boeken beschreven stonden. En de zee gaf haar doden terug, en de dood en de onderwereld gaven hun doden terug, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn daden.

Toen werden dood en onderwereld in de vuurpoel geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur. En ieder wiens naam niet stond in het boek des levens, werd geworpen in de poel van vuur.

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

29. Apokalyps: 21, 1 – 5a. 6b - 7

Ik, Johannes,

zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer.

En ik zag de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid.

Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: "Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen, zij zullen zijn volk zijn, en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweene, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij".

En Hij die op de troon is gezeten, sprak:

"Zie, Ik maak alles nieuw. Ik ben de Alfa en de Omega, de Oorsprong en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik om niets te drinken geven uit de bron van het water des levens. Wie overwint, zal dit alles krijgen en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

EVANGELIELEZINGEN

1. *Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
(5, 1 – 12a)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd ging Jezus de berg op, toen Hij de menigte zag, en, nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem.

Hij nam het woord en onderrichtte hen aldus:

“Zalig de armen van geest want aan hen behoort het Rijk der hemelen. Zalig de treurenden want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen want zij zullen het land bezitten. Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hun behoort het Rijk der hemelen. Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil: verheugt u en juicht, want groots is uw loon in de hemel”.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

2. *Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
(11, 25 – 30)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd sprak Jezus: “Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen. Ja Vader, zo heeft het U behaagd.

Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren.

Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij:

Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht”.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

3.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
(14, 23 – 33)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd ging Jezus de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen. De boot was reeds vele kilometers uit de kust en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind. In de vierde nachtwake kwam Hij te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen.

Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: "Weest gerust, Ik ben het. Vreest niet".

"Heer", antwoordde Petrus, "als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen". Waarop Jezus sprak: "Kom!"

Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!" Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?"

Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen. De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden: "Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

4.

Gaan wij

allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
(25, 1 – 13)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen in gelijkenissen. Hij zei: "Het zal met het Rijk der hemelen zijn als met tien meisjes die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dom, de andere vijf verstandig. Want de dommen namen wel hun lampen mee maar geen olie; de verstandigen echter namen met hun lampen tevens kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden

zij allen in en sliepen. Maar midden in de nacht klonk er geroep: Daar is de bruidegom! Trekt hem tegemoet! Meteen waren al de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De dommen zeiden tot de verstandigen: Geef ons wat olie want onze lampen gaan uit. Maar de verstandigen antwoordden: Neen, er mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie samen. Gaat liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf. Maar terwijl zij onderweg waren om te gaan kopen kwam de bruidegom en die klaar stonden traden met hem binnen om bruiloft te vieren; en de deur ging op slot. Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: Heer, heer, doe open! Maar hij antwoordde: Voorwaar, Ik zeg u: Ik ken u niet. Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur”.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

5.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs.
(25, 31 – 46)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen:

“Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen voor Hem bijeengebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader, en ontvangt het Rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld.

Want ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht.

Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden:

Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zagen wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt, en hebben U gekleed? En wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken?

De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders, hebt gij aan Mij gedaan.

En tot die aan zijn linkerzijde zal Hij dan zeggen: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten. Want Ik had honger en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij niet opgenomen, naakt, en gij hebt

Mij niet gekleed, Ik was ziek en in de gevangenis en gij zijt Mij niet komen bezoeken.

Dan zullen ook zij antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig of als vreedeling, of naakt, of ziek, of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd?

Daarop zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij niet hebt gedaan voor een van deze geringsten, hebt gij ook voor Mij niet gedaan. En dezen zullen heengaan naar de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen naar het eeuwig leven.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

6.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

(15, 33 – 39. 16, 1 - 6 of 15, 33 - 39)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

Het was het zesde uur en er viel een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe. En op het negende uur riep Jezus met luide stem:

“Eloï, Eloï, lama sabaktani!” Dit is vertaald: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Enkele omstanders die het hoorden zeiden: “Hoor, Hij roept om Elia”. Een van hen ging een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak hem op een rietstok en bood Hem te drinken, terwijl hij zei: “Laat me begaan! We willen eens zien of Elia Hem er af komt halen”.

Jezus slaakte een luide kreet en gaf de geest. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel van boven tot onder in tweeën. De honderdman die tegenover Hem post had gevat en zag dat Hij onder zulke omstandigheden de geest had gegeven, riep uit: “Waarlijk, deze mens was een Zoon van God”.

(Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus, en Salóme welriekende kruiden om Hem te gaan balsemen. Op de eerste dag van de week, heel vroeg, toen de zon juist op was, gingen zij naar het graf.

Ze zeiden tot elkaar: “Wie zal de steen voor ons van de ingang van het graf weggrollen?”

Opkijkend bemerkten ze echter dat de steen weggerold was; en deze was zeer groot. Binnengetreden in het graf, zagen ze tot hun ontsteltenis aan de rechterkant een jongeman zitten in een wit gewaad.

Maar hij sprak tot haar:

“Schrikt niet. Gij zoekt Jezus de Nazarener die gekruisigd is. Hij is verrezen, Hij is niet hier. Kijk, dit is de plaats waar men Hem neergelegd had”.)

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

7.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(7, 11 - 17)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd begaf Jezus zich naar een stad die Nain heette; zijn leerlingen en een grote groep mensen gingen met Hem mee. Hij was juist in de nabijheid van de stadspoort gekomen toen daar een dode werd uitgedragen, de enige zoon van zijn moeder, die weduwe was. Een groot aantal mensen uit de stad vergezelde haar.

Toen de Heer haar zag, gevoelde Hij medelijden met haar en sprak: "Schrei maar niet". Daarop trad Hij op de lijkbaar toe en raakte die aan. De dragers bleven staan en Hij sprak: "Jongeling, Ik zeg je: sta op!" De dode kwam overeind zitten en begon te spreken en Jezus gaf hem aan zijn moeder terug.

Allen werden door ontzag bevangen en zij verheerlijkten God, zeggende: "Een groot profeet is onder ons opgestaan en God heeft genadig neergezien op zijn volk". En dit verhaal over Hem deed de ronde door heel het Joodse land en de wijde omtrek.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

8.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(12, 35 - 40)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

"Houdt uw lenden omgord en de lampen brandend! Gedraagt u als mensen die wachten op de terugkomst van hun heer, die naar de bruiloft is, om als hij aankomt en klopt, hem aanstonds open te doen. Gelukkig de dienaars die de heer bij zijn komst wakende zal vinden.

Voorwaar, Ik zeg u: hij zal zich omgorden en hij zal hen aan tafel nodigen en langs hen gaan om te bedienen. Al komt hij ook in de tweede of in de derde nachtwake, gelukkig zijn de dienaars die hij zo aantreft.

Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur de dief zou komen, zou hij in zijn huis niet laten inbreken. Weest ook gij bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

9.*Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(23, 33. 39 - 43)Allen: **Lof zij U, Christus.**

Toen zij op de plaats kwamen die Schedel heet sloegen zij Jezus daar aan het kruis, en zo ook de misdadigers, de een rechts, de ander links. Een van de misdadigers die daar hingen hoonde Hem: "Zijt gij niet de Messias? Red dan Uzelf en ons".

Maar de andere strafte hem af en zei: "Heb zelfs jij geen vrees voor God terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat? En wij ondergaan hetzelfde vonnis terecht, want wij krijgen wat we door onze daden verdiend hebben maar Hij heeft niets verkeerd gedaan". Daarop zei hij:

"Jezus, denk aan mij wanneer Gij in Uw Koninkrijk gekomen zijt".

En Jezus sprak tot hem:

"Voorwaar, Ik zeg u: vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.**10.***Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(23, 44 – 49; 24, 1 – 6a of 23, 44 - 49)Allen: **Lof zij U, Christus.**

Het was omtrent het zesde uur; er viel duisternis over heel de streek tot aan het negende uur toe doordat de zon geen licht meer gaf. Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. Toen riep Jezus met luide stem: "Vader , in Uw handen beveel Ik mijn geest". Nadat Hij dit gezegd had, gaf Hij de geest.

Op het zien van wat er gebeurd was, loofde de honderdman God en hij zei: "Deze mens was waarlijk een rechtvaardige". Al het volk dat voor dat schouwspel samengestroomd was, keerde terug toen zij aanschouwd hadden wat er gebeurd was, en zij sloegen zich op de borst. Al zijn bekenden stonden op een afstand toe te zien; ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren.

(Op de eerste dag van de week echter gingen zij zeer vroeg in de morgen naar het graf met welriekende kruiden die zij klaar gemaakt hadden. Zij vonden de steen weggerold van het graf, gingen er binnen maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Terwijl zij niet wisten wat daarvan te denken, stonden er plotseling twee mannen voor hen in een stralend wit kleed. Toen zij van schrik bevangen, het hoofd naar de grond bogen, vroegen de mannen haar:

“Waarom zoekt ge de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen”.)

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

11. *Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(24, 1 – 12)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

Op de eerste dag van de week echter gingen zij zeer vroeg in de morgen naar het graf, met de welriekende kruiden die zij klaar gemaakt hadden. Zij vonden de steen weggerold van het graf, gingen binnen, maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Terwijl zij niet wisten wat daarvan te denken, stonden er plotseling twee mannen voor hen in een stralend wit kleed.

Toen zij van schrik bevangen, het hoofd naar de grond bogen, vroegen de mannen haar: “Wat zoekt ge de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen”. Herinnert u, hoe Hij nog in Galilea tot u gezegd heeft: “De Mensenzoon moet overgeleverd worden in zondige mensenhanden en aan het kruis geslagen, maar op de derde dag verrijzen”. Zij herinnerden zich zijn woorden, keerden van het graf terug en brachten dit alles over aan de elf en aan al de anderen.

Het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jakobus; de andere vrouwen die met hen waren vertelden aan de apostelen hetzelfde. Maar dat verhaal leek hun beuzelpraat en zij geloofden hen niet. Toch liep Petrus ijlings naar het graf, bukte zich voorover, maar zag alleen de zwachtels. Daarop ging hij terug, verbaasd nadenkend over het hetgeen gebeurd was.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

12. *Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas.
(24, 13 – 35 of 13 – 16. 28 - 35)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

Op de eerste dag van de week waren er twee leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heette en dat twaalf kilometer van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het

praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en Hij liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen.

(Hij vroeg hen: "Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert?"

Met een bedrukt gezicht bleven ze staan. Een van hen die Kleopas heette, nam het woord en sprak tot Hem: "Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is?"

Hij vroeg hen: ":Wat dan?"

Ze antwoordden Hem: "Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord, in het oog van God en van heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om Hem ter dood te laten veroordelen en hoe zij Hem aan het kruis hebben geslagen.

En wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn.

Wel hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze waren in de vroegte naar het graf geweest maar hadden zijn lichaam niet gevonden en ze kwamen zeggen dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde.

Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan en zij bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet".

Nu sprak Hij tot hen:

"O onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben! Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan? Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had.)

Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan. Zij drongen bij Hem aan: "Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde".

Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven. Terwijl Hij met hen aanlag nam Hij brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe.

Nu gingen hun ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht.

Toen zeiden ze tot elkaar: "Brandde ons hart niet in ons, zoals Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot?"

Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen.

Dezen verklaarden. "De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen".

En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

13.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(6, 37 - 40)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd richtte Jezus het woord tot de menigte en zei: "Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen, en wie tot Mij komt, zal Ik niet buitenwerpen. Ik ben immers uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft; en dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft, dat Ik niets van wat Hij Mij gegeven heeft verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag.

Dit is de wil van mijn Vader, dat ieder die wanneer hij de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven bezit; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

14.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(6, 51 - 58)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd sprak Jezus tot de menigte: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld".

De Joden twistten onder elkaar en zeiden: "Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?"

Jezus sprak daarop tot hen:

"Voorwaar, Ik zeg u: als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem.

Zoals Ik door de Vader die leeft gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij.

Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Het is niet zoals bij de vaderen die gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

15.*(Gaan wij allen staan.)*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(11, 17 – 27 of 21 - 27)Allen: **Lof zij U, Christus.**

(Bij zijn aankomst te Bethanië bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Bethanië nu was dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien kilometer. Vele Joden waren dan ook naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten over het verlies van hun broer. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis.)

Zodra Marta Jezus ontmoette, zei ze tot Hem:

“Heer, als Gij hier waart geweest zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven”. Jezus zei tot haar: “Uw broer zal verrijzen”. Marta antwoordde: “Ik weet dat hij zal verrijzen, bij de verrijzenis op de laatste dag”. Jezus zei haar: “Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloofst gij dit?” Zij zei tot Hem: “Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon van God die in de wereld komt”.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.**16.***Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(11, 32 - 45)Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd kwam Maria, de zuster van Lazarus, op de plaats waar Jezus zich bevond. Zodra zij Hem zag, viel zij Hem te voet en zei:

“Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn”.

Toen Jezus haar zag wenen, en eveneens de Joden die met haar waren meegekomen, doorliep Hem een huivering, en diep ontroerd sprak Hij: “Waar hebt gij hem neergelegd?” Zij zeiden Hem: “Kom en zie, Heer”. Jezus begon te wenen zodat de Joden zeiden: “Zie eens hoe Hij van hem hield”. Maar sommigen van hen zeiden: “Kon Hij die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?” Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: “Neem de steen weg”.

Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: “Hij riekt al want het is al de vierde dag”. Jezus gaf haar ten antwoord: “Zei Ik u niet dat gij, als gij gelooft, Gods heerlijkheid zult zien?”

Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven dat Gij Mij gezonden hebt".

Na deze woorden riep Hij met luide stem: "Lazarus, kom naar buiten!" De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels verbonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: "Maak hem los en laat hem gaan". Vele Joden die naar Maria waren gekomen en zagen wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem.

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

17.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(12, 23 – 28 of 23 - 26)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

"Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar Ik zeg u: als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen; maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort.

Wie zijn leven bemint, verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwigen leven bewaren.

Wil iemand Mij dienen, dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren".

("Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet Ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen. Vader, verheerlijk Uw Naam! Toen kwam er een stem vanuit de hemel: "Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken".)

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

18.

Gaan wij allen staan.

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(14, 1 - 6)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

"Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.

In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.

En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend. Tomas zei tot Hem: "Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?" Jezus antwoordde hem: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

19. *Gaan wij allen staan.*

Pr.: De Heer zij met u.

Allen: **En met uw geest.**

Pr.: Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
(17, 24 - 26)

Allen: **Lof zij U, Christus.**

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en zei:

"Vader, Ik wil dat zij die Gij Mij gegeven hebt, met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt daar Gij Mij hebt liefgehad vóór de grondvesting van de wereld.

Rechtvaardige Vader, al heeft de wereld U niet erkend, Ik heb U erkend, en deze hier hebben erkend dat Gij Mij gezonden hebt.

Uw Naam heb Ik hun geopenbaard en Ik zal dit blijven doen opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad, in hen moge zijn en Ik in hen".

Zo spreekt de Heer.

Wij danken God.

Voorbeden voor een uitvaartdienst

Model 1.

Pastor: Brengen wij nu biddend bij God alles wat ons op dit moment ter harte gaat.

- Voor allen die bedroefd zijn om dit sterven, dat ze troost en steun mogen vinden in het vertrouwen op God en het eeuwige leven. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor allen die geen antwoord krijgen op hun vragen rond leven en dood, dat ze de rijkdom van het geloof zouden ontdekken. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor moeder / vader / ... dat zij / hij nu de rust mag genieten bij God en in vreugde verenigd mag zijn met vader / moeder / ... Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor ons allen, dat we wakend zouden blijven opdat de dood voor ons niet komt als een dief in de nacht, maar met vertrouwen op Gods barmhartigheid zouden leven en sterven. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Goede God, help ons te geloven dat de naam van iedere mens geschreven staat in uw hand, en niets of niemand verloren gaat door de dood, maar overgaat naar de volheid van het eeuwig leven door Christus onze Heer. Amen.

Model 2.

Pastor: Bidden wij nu tot God, onze Vader.

- Wij danken U, God, nu wij moeder / vader / ... los moeten laten omdat we geloven dat Gij haar / hem niet loslaat, maar haar / hem over de dood heen tilt en opneemt bij U in de hemel. Troost en sterk ons met dat geloof. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Wij danken U, God, met pijn in ons hart voor de liefde die van moeder / vader / ... is uitgegaan; voor de vrede, de vreugde, het geluk dat zij / hij bracht in haar / zijn omgeving. Geef dat wij haar / zijn voorbeeld voor ogen blijven houden. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Wij danken U, God, door onze tranen heen, dat wij mogen geloven en hopen op een eeuwig leven bij U. Laat moeder / vader / ... leven in Uw nabijheid. Geef dat we haar / hem eens mogen weerzien bij U. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Goede God, wij bidden U: voltooit Gij nu zelf wat Gij begonnen zijt in het leven van N.N., en laat hem / haar delen in Uw eeuwig leven door Christus onze Heer. Amen.

Model 3.

Pastor: Laat ons nu even stil worden en bidden tot God.

- Heer, als wij vandaag even stil worden, dan denken wij aan onze lieve moeder / vader / ... Laat alle liefde en vriendschap die tussen ons gegroeid is veilig zijn in Uw behoedende handen (even stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

- Heer, als wij vandaag even stil worden, dan verlangen wij naar een weerzien. Versterk in ons hart het vertrouwen dat Gij onze moeder / vader / ... voor ons bewaren wilt (even stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

- Heer, als wij vandaag even stil worden, dan denken wij aan allen die moeder / vader / ... liefhadden en nu treuren om haar / zijn heengaan. Troost Gij hen en versterk hun vertrouwen op U (even stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

- Heer, als wij vandaag even stil worden, dan denken wij aan alle doden in deze wereld, in het bijzonder aan hen die vallen onder het geweld van de wapens. Wees voor hen allen een trouwe God en leid hen binnen in de volheid van het leven (even stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

- Heer, als wij vandaag even stil worden, dan denken wij aan de broosheid van ons eigen leven. Zorg dat wij nooit vergeten dat wij van U zijn in leven en sterven (even stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

Pastor: Heer, deze gebeden en alles wat er leeft brengen wij bij U. Wees ons nabij op deze moeilijke momenten zoals Gij ook N.N. tot steun en troost zijt geweest in zijn / haar leven door Christus onze Heer.

Model 4.

Pastor: In het vertrouwen dat God naar ons luistert en om ons geeft, richten wij ons nu tot Hem en bidden wij.

- Goede God, wij zijn verdrietig om het heengaan van N.N.; geef ons die hier aanwezig zijn, dat we mogen geloven, dat zijn / haar leven niet afgelopen is, dat het niet alleen herinneringen aan hem / haar zijn, die we bewaren. Maar dat hij / zij nu leeft bij U, intenser dan ooit. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Heer, wij vragen U daarom voor zijn / haar echtgeno(o)t(e), kinderen, kleinkinderen, familieleden en vrienden,..... troost hen, zoals U alleen dat kunt.
Geef hun, dat zij, bij alles wat komen gaat in hun leven, hem / haar aan hun zijde weten, anders dan eerst, maar wel echt met zijn / haar liefde en belangstelling aanwezig. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Vader in de hemel, wij vragen U dat alles wat onze overledene mooi vond in zijn leven, zijn / haar idealen en wensen, onder ons in vervulling zal blijven gaan; dat we net als hij / zij genieten mogen van alles wat mooi en goed is in uw schepping. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Hoewel we zelf verdriet hebben, willen we nu ook denken aan allen, die alleen moeten sterven; aan allen die zich door de mensen verlaten voelen. Kom hen te hulp en voer ook hen binnen in het leven, samen met Jezus uw Zoon, die alles van ons leven heeft willen doormaken. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: God, deze gebeden en alles wat er leeft in de stilte van ons hart brengen wij bij U. Wees voor ons een steun en toevlucht op dit moment en bij alle moeilijkheden in ons leven, en breng ons eens thuis bij U in dat land waar geen rouw, geen geweent en geen pijn meer is. Laat ons daar verder leven met N.N. (naam overledene) tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Model 5.

Pastor: brengen wij nu biddend bij God, alles wat ons op dit ogenblik het meest ter harte gaat.

- Voor N.N. dat hij / zij na zijn / haar leven hier op aarde nu rust en vrede mag vinden bij God, en dat hij / ze opgenomen wordt in het hemelse Vaderhuis. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- We willen vandaag ook danken voor al het mooie en goede wat N.N. in zijn / haar leven tot stand heeft gebracht; voor de sterke man / vrouw die ze was. Dat hij / ze van God nu de beloning mag ontvangen voor dat alles. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- We bidden ook voor allen die vandaag met gemengde gevoelens afscheid nemen, in het bijzonder voor zijn / haar vrouw / man, kinderen en kleinkinderen. Dat ze steun en troost zouden vinden bij God en elkaar. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor alle mensen die in hun leven te maken hebben met lijden en verdriet. Dat het de wereld nooit zal ontbreken aan mensen met een edelmoedig hart die in Gods Naam proberen hun leed te verzachten. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor alle mensen die bang zijn voor de dood of denken dat de dood het einde is van alles. Dat ze zouden mogen ontdekken dat God aan het begin en het einde staat van ieder leven, en dat Hij zowel bij leven als sterven over ons waakt. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Bidden we tenslotte een ogenblik in stilte voor alles wat we op dit moment zo moeilijk onder woorden kunnen brengen (stilte...). Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Heer, onze God, deze gebeden en alles wat er leeft in ons hart aan geloof en twijfel, aan dankbaarheid en verdriet brengen we bij U. Wij bidden U: wil ons verhoren en versterk in ons het geloof in het eeuwig leven, door Christus onze Heer. Amen.

Model 6.

Pastor: Laten wij nu bidden tot de Heer van alle leven:

- Goede God, hier voor U staande gedenken wij allen die de weg zijn gegaan van Jezus Christus, Uw Zoon; allen die wij heilig noemen: de patroonheilige van onze kerk: ..., van onze stad / dorp: ..., van allen naar wie wij heten.
Wij bidden U dat zij ons tot voorspraak zijn bij U en ons bij U aanbevelen. Geef dat wij vervuld worden van de geest die hen bezielde, opdat ook wij wegen gaan die ons én anderen heil en geluk brengen en zo Uw vrede dichterbij brengen in onze wereld. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Goede God, hier voor U staande, gedenken wij allen die ons in geloof zijn voorgegaan.
Wij bidden U: wees hen genadig en laat hen toe tot het land van Uw belofte. Geef, vragen wij, het eeuwig leven aan hen die in oorlogen vielen voor het leven van de wereld; aanvaard het offer van vrijheidsstrijders en van vele naamloze mannen, vrouwen en kinderen die vermoord zijn uit haat. Wees hen genadig die door roekeloosheid van anderen omkwamen in het verkeer en de velen die plotseling de dood vonden bij de uitoefening van hun beroep en de bij de zorg om hun dagelijks broed. Wil hen allen opnemen in uw heerlijkheid. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Goede God, hier voor U staande gedenken wij dankbaar hen die ons hebben opgevoed, die ons deze taal gegeven hebben om te spreken, te geloven. Zij hebben ons leren beminnen. Vergeld hun liefde en de zorg om ons. En wil ook hen niet vergeten die onze vrienden waren en waarvan het afscheid ons nog steeds met droefheid vervult.
Wij bidden U: geef het eeuwig leven aan hen en aan allen die naamloos gestorven zijn. Schrijf hun namen in het boek des Levens en schenk hun de eeuwige rust. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Goede God, hier voor U staande bidden wij voor hen met wie wij ons heel bijzonder verbonden wisten en die van ons in het afgelopen jaar zijn heengegaan: familie, kennissen en onze medeparochianen die wij hier met name noemen: ...
Wij bidden U: wees hun genadig, God, en geef dat zij nu delen mogen – samen met al Uw heiligen – in Uw eeuwige vrede en vreugde. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Heer onze God, al deze gestorvenen brengen wij voor U, in het geloof dat U hen genadig bent. Geef ons te leven met die zekerheid, ons gegeven in Jezus Christus, Hij die leeft van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Model 7.

Pastor: brengen wij nu biddend voor de Heer, alles wat ons op dit ogenblik het meest ter harte gaat.

- Bidden wij voor N.N. en vragen wij God: Stort uw Geest uit in ons bedroefde hart, om te verwarmen wat verkild is, om weer soepel te maken wat dreigt te verharderen en levend wat is versteend. Laat ons bidden.

Allen: Wij bidden U, verhoor ons Heer.

- Bidden wij voor allen die lijden aan ziekten of gebukt gaan onder een kwaal. Dat zij, net als N.N., gesterkt door geloof en gesteund door hun dierbaren, de kracht mogen krijgen om hun kruis te kunnen dragen. Laat ons bidden.

Allen: Wij bidden U, verhoor ons Heer.

- Bidden wij voor iedereen, bekend of onbekend, die een dierbare verloor bij een ongeluk, aan een ziekte, in een oorlog, door terrorisme of geweld. Heer, neem hen die, uit onze tijd gevallen maar voor altijd een stuk van ons hart zijn, op in Uw Licht en geef kracht aan de achterblijvers. Laat ons bidden.

Allen: Wij bidden U, verhoor ons Heer.

- Bidden wij voor een rechtvaardige wereld waarin plaats is voor geven en delen, voor begrip en geduld, voor respect en vergeving. Een wereld waarin geen plaats meer is voor redeloos en radeloos geweld. Laat ons bidden.

Allen: Wij bidden U, verhoor ons Heer.

Pastor: Heer, moge ons gebed ten goede komen aan N.N. en aan allen voor wie wij hebben gebeden. Laat hen delen in Uw hemelse heerlijkheid, en neem ook ons eenmaal bij U op, door Christus onze Heer.

A: Amen.

Model 8.

Pastor: Brengen wij nu biddend bij God, alles wat ons op dit ogenblik het meest ter harte gaat.

- Heer, gedenk onze dierbare overledene, N.N.; hij / zij heeft geleefd in geloof in U; hij / ze is gestorven in de hoop op U; laat hem / haar nu delen in uw heerlijkheid. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Heer, gedenk allen die om dit afscheid bedroefd zijn; vervul hen met moed en troost; sterk hen door de hoop op het eeuwige leven. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Heer, gedenk alle mensen die de weg niet vinden in het leven of hun geluk zoeken in vergankelijke dingen; dat zij U mogen erkennen als het ware Licht dat iedere mens verlicht en het eeuwige geluk schenkt. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Heer, gedenk ons allen zoals we hier samen zijn; geef dat wij in alle omstandigheden dit ene mogen bewaren: de onwankelbare hoop dat wij bij U de volheid van ons leven zullen vinden. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Heer, onze God, wij danken U voor alle goedheid die van onze overledene is uitgegaan. Hij / zij heeft zich vastgehouden aan U ten einde toe. Neem hem / haar dan ook op in uw heerlijkheid met Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Model 9.

Pastoor: In het vertrouwen dat God naar ons luistert en om ons geeft, richten wij ons nu tot Hem en bidden wij.

- Voor N.N. die in de doop de kiem van eeuwig leven heeft ontvangen, dat de Heer haar voor altijd de gemeenschap met de heiligen wil schenken. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor N.N. die tijdens haar / zijn leven gegeven heeft wat binnen haar / zijn vermogen lag; haar / zijn liefde en genegenheid aan haar / zijn man / vrouw, kinderen en kleinkinderen, dat zij / hij daarvoor door U, God, beloond zal worden in uw hemels paradijs. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

- Voor N.N. en alle overledenen uit onze families; dat zij mogen thuis zijn in Gods eeuwigheid en de weelde van Gods liefde mogen ervaren. Laat ons bidden.

Allen: Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons.

Pastor: Pastoor: Heer, onze God, wij danken U voor alle goedheid die van onze overledene is uitgegaan. Hij / zij heeft zich vastgehouden aan U ten einde toe. Neem hem / haar dan ook op in uw heerlijkheid met Jezus Christus, onze Heer. Amen.

Overige gedichten voor momenten tijdens de uitvaartdienst

1. Stil worden om jou te herinneren

Stil word ik in mijzelf
Jou wil ik voelen in mij.
Ik hoor nauwelijks het geschuifel
van de voeten.
Mensen zijn gekomen.
Van alle kanten.
Verbonden met jou waren ze.
Stiller word ik in mijzelf.
Verdoofd ben ik nog.
Niet te zeggen hoe ik mij voel.
Alles zo vreemd.
Ben ik dit wel zelf?
Zal het morgen niet gewoon
een andere dag zijn?
Alsof er niets gebeurde?
Zo anders stil wordt het in mij.
Jou herinner ik mij.
Jouw gezicht voor mij.
Je zou nog zo een woord kunnen spreken.
Zo anders stil word ik nu.
Jouw naam klinkt.
Een kaars wordt ontstoken.
Jouw licht in mij.
Jouw licht voor mij.
Jou wil ik mij te binnenbrengen.
Zo stil wordt het nu.....

2. Handen

Zolang er handen zijn
handen die willen geven
zolang voelt de mens zich veilig
geborgen bij de ander
Zolang er handen antwoorden
op uitgestoken, vragende handen
zolang blijft de mens hopen
verlangen naar uitkomst.
Zolang er handen zijn
handen die laten voelen
dat er nog leven in je is
zolang mag je niet wanhopen.

Zolang er handen zijn
handen die je brengen
via mensen naar de "Grote hand"
zolang zal Hij je vasthouden.

3. Eeuwig leven voor jou

Ze zeggen dat je gestorven bent, en dat is ook zo.
Je handen hebben de onze en de dingen om je heen losgelaten.
Je kijkt niet meer door het raam naar het weer van vandaag.
Je luistert niet langer als er ergens een deur opengaat
en je zegt niet meer: Kom binnen.
Je zegt de woorden niet meer, die je vroeger zei.
Het is stil geworden om je heen.
Maar toch horen wij je nog spreken en zien wij
met gesloten ogen wat je deed,
toen je nog gaande en staande bij ons was.
Nee, je zou pas echt dood zijn als wij je konden vergeten
en als je, weggewist uit ons geheugen, ons niet meer
bij zou staan met raad en daad van toen.
Dat doe je dus nog als we over jou verhalen vertellen:
hoe je het leven zag en de mensen
en wat je zou doen als je voor de vragen stond
waar wij voor komen te staan.
Nee, alles is nog niet voorbij.
Je leeft nog in onze verhalen over jou.
Onze handen kunnen je niet meer vasthouden,
maar wel onze woorden en de ogen van ons hart.
En daar zul je leven tot eens alles is volbracht
in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Want als je van iemand houdt, dan laat je die mens eeuwig leven.

4. Een nieuw begin

De dood is een steen die rollen kan,
een pad door de zee voor alleman,
een nacht met een morgen in 't verschiet
een nieuw begin, een ander lied.
Een afscheid voor eeuwig zo zeggen de meesten,
een avond, maar zonder een morgen op til.
Maar zingend staan wij rond 'n graf want we weten
dat God niet de doden maar levenden wil.
Geen nacht als een ijskoude steen op je lichaam,
geen tolgeld aan 't ijzeren noodlot betaald,
want God zal als morgenlicht over je opgaan:
een heden dat niet meer naar gisteren taalt.
De dood is een steen die rollen kan,
een pad door de zee voor alleman,
een nacht met een morgen in 't verschiet,
een nieuw begin, een ander lied.

5. Tot aan de poort

Tot aan de poort heb ik je vergezeld,
jij ging naar binnen; ik bleef buiten staan.
Ik keek je na, verbijsterd en ontsteld,
en tastend ben ik hier mijn weg gegaan.
De wereld was te groot voor mij alleen,
en alles wankelde, elk woord deed pijn.
En daar waar gisteren de zon nog scheen
hing nu een ondoordringbaar mistgordijn.
Een golf van wanhoop stormde op mij aan,
maar willoos ging ik verder, moe en mat;
en in een zee van leed was ik vergaan
als God mijn handen niet had gegrepen.

6. De brug

Breng jij mij weg tot aan de brug
Ik ben zo bang om daar alleen te staan.
Als je daar bent, ga niet direct terug
maar wacht totdat ik overga en zwaai me na,
dan voel ik mij heel veilig en vertrouwd.
Breng jij mij weg tot aan de brug.
Ik heb geen idee hoe diep het water is.
De overkant lijkt mij zo ver.
Je kunt de oever hier niet zien
zover het oog reikt, zie ik mist.
Ik twijfel aan het verder gaan.
De angst voor de dood is
als je angst voor het leven.
Het nieuwe lijkt te groot
om het oude op te geven.
In de diepte van je verlangen
ligt de kennis van het nieuwe leven,
zoals een vlinder al weet van vliegen
in zijn donkere cocon.
Breng jij mij weg tot aan de brug,
en ga dan niet te vlug terug.
Zwaai jij mij na
als ik er over ga.
Een heel klein duwtje in mijn rug
is alles wat ik nog verlang van jou.
Dank voor je liefde en je trouw.
Ik ga nu gauw,
want het begin is reeds in zicht.
Ik voel de warmte van een licht....

7. Zoek niet naar het graf

Zoek niet naar mijn graf.
Vraag me niet wie ik ben.
En of je me hebt gekend.
De idealen die ik had
blijven ook zonder mij bestaan.
Ik ben dood, maar leef voort
in de idealen die ik had.
En de anderen die blijven strijden
zullen nieuwe rozen doen bloeien.
Wanneer je daar over spreekt
spreek je over mij.
Zoek niet naar mijn graf
want je zult het niet vinden.
Mijn handen zijn nu de handen
van anderen die strijden.
Mijn stem roept in andere stemmen.
Mijn droom leeft voort bij anderen.
En weet dat ik pas sterf
als jullie de moed opgeven.
Want ieder die in de strijd valt
leeft voort in zijn kameraden.

8. Leven geven

Leven geven
is uitzicht schenken en uitzicht zijn,
uitnodiging en antwoord,
woord en inhoud bieden.
Ja zeggen en nog veel meer,
geloven, hopen en vertrouwen.
Leven geven
is dankbaar zijn om wat warmte geeft,
de wereld, de mensen, zon en maan
en zoveel meer daarbuiten.
Leven geven is elkaar ontmoeten
in de warmte en diepte van het hart
en geloven dat het niet zomaar is.
Geloven dat je sterven moet om te leven,
om levensadem en levenskracht te zijn.
Leven geven
is jezelf zijn
in grenzeloze liefde,
in volkomen overgave,
in grote dankbaarheid.

9. Leven

Prijsgeven

kwetsbaar durven zijn
is een beetje sterven.

Angst

teleurstelling en verdriet
is een beetje sterven.

Meeleven

mee-lijden met mensen in nood
is een beetje sterven.

Eenzaamheid

temidden van velen
is een beetje sterven.

Geloven

als duisternis je omringt
is een beetje sterven.

Hopen

blijven volharden
is een beetje sterven.

Liefhebben

in de kracht van de Liefde
is een beetje sterven.

Bidden

met vertrouwen (met volharding)
is een beetje sterven.

Vergeven

hart en hand tot verzoening reiken
is een beetje sterven.

En steeds een beetje sterven
aan jezelf.....is leven.

10. Voor een dag van morgen

Wanneer ik morgen doodga

vertel dan aan de bomen

hoeveel ik van je hield.

Vertel het aan de wind,

die in de bomen klimt

of uit de takken valt,

hoeveel ik van je hield.

Vertel het aan een kind,

dat jong genoeg is om het te begrijpen.

Vertel het aan een dier,

misschien alleen door het aan te kijken.

Vertel het aan de huizen van steen,

vertel het aan de stad,

hoe lief ik je had.

Maar zeg het aan geen mens.
Ze zouden je niet geloven.
Ze zouden niet willen geloven dat
alleen maar een man alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens zo liefhad
als ik jou.

11. Als ik maar weet

Als ik maar weet dat in dit moeilijk leven
ik met mijn zorgen nooit alleen zal staan.
Dat al mijn schuld en zonde is vergeven
en dat ik altijd naar U toe mag gaan.
Als ik maar weet dat niets mij ooit zal scheiden
van uwe trouw, en van Uw liefde Heer.
Dat U mij zorgzaam aan Uw hand zult leiden
opdat mij niet nodeloos bezeer.
Als ik maar weet o Heer, dat in mijn zorgen,
in mijn verdriet, mijn moeite en mijn pijn
altijd Uw grote liefde ligt verborgen
zodat ik ondanks alles blij kan zijn.
Als ik maar weet dat in mijn laatste dagen,
als ik misschien niet eens meer bidden kan,
de Geest voor mij om hulp en steun zal vragen
zodat ik rust zal hebben Heer ... ook dan.

12. Angst en bevrijding

Te moeten sterven is een angst
die in ons sluimert.
Die wordt wakker
bij de dood of het ongeval van anderen.
We schuiven het sterven weg,
ver van ons;
het is voor iets later.
En toch is sterven het enige waar we zeker van kunnen zijn,
waar we onvermijdelijk naar toe leven.
leven en dood horen bijeen,
maar we hebben ze elk een eigen bestaan gegeven.
Voor velen is de dood een eindpunt
en geen rustpunt.
Dood is ook bevrijding van tijd en ruimte,
weg van de drukte,
rust voor het lichaam.
Het is een stilvallen van elke beweging,
een verharden van je gevoel,
een verliezen van je stem,
een verkillen van je lach,
het einde van je dromen.
Laten we de dood niet langer doodzwijgen,

maar leren ermee leven,
wetend dat er een plaats is
waar de doden leven.

13. De dood

Dood heeft vele gezichten.
Een voor hem die sterft
en een voor elk van hen
die achterblijven.
Er is een milde dood
die barmhartig is en goed.
Er is een harde, wrede dood,
die leegte achterlaat
en pijn en tranen.
Maar altijd is de dood
barmhartig, mild of wreed
voor hem die sterft
en voor elk van hen
die achterblijven
een nieuw begin, 'n breekpunt,
een keerpunt soms.
Hij die sterft, laat alles
alles achter.
Ook het zijn, het spreken,
het luisteren, het denken
en vooral het liefhebben.
Alles laat hij achter.
Hij vertrekt zo bezitloos
als hij gekomen is.
Maar de leegte,
waarmee hij kwam
is - zo bidden we hoopvol -
gevuld met tenminste
de zwaarte van zijn goede wil.
Zij die achterblijven,
verloren een mens,
een unieke mens,
die om de geest in hem -
de geest, waardoor hij sprak
en dacht
en kon beminnen,
blijft leven in anderen.
Wie in de geest gelooft
leeft,
al gaat zijn lichaam ten onder.
En wie zo leeft, in en door de geest,
sterft nooit, nooit,
omdat de geest onverwoestbaar is,

onsterfelijk, dat is: EEUWIG.

14. Thuiskomst

Je bént niet dood - de Heer heeft je geroepen
Bij Hem te wonen in zijn glanzend huis;
Je hoeft geen rust en vrede meer te zóeken,
Je hébt ze nu - want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood - je mag voor eeuwig leven,
Je bent verlost van onvolkomenheid,
Van pijn en van verdriet, God zal je geven
Een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd.
Je bent niet dood - maar ach, we zullen je missen
Zoals een mens de meest geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,
En wij geloven: God heeft zich niét vergist....

15. Het is niet voorbij

Als straks het rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is de schuifelende voeten,
voel ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten.
En telkens weer zal ik je tegenkomen.
We zeggen veel te gauw: het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

16. Nu ik moet gaan

Nog zoveel bleef ongelezen,
nog zoveel bladzijden ongeschreven,
nog zoveel is ongedaan,
nu al moet ik gaan.
Nog zoveel verwachtte ik
de toekomst straalde me aan.
Als een bloem die steeds meer openbloeit,
zo voel ik mij
nu ik al moet gaan.
Nu alles is gezegd,
woorden van afscheid zijn gesproken,
goed is gemaakt wat scheef is gegaan,
woorden van vergeving
en verzoening zijn gezegd,
nu is het goed
nu ik moet gaan.
Jullie dank ik

om wie jullie waren.
Bewaar mij in jullie hart.
Leef je eigen weg in
de geest van liefde en goedheid,
nu ik moet gaan,
naar waar jullie nog
niet kunnen komen.
Eens zullen we elkaar zien.

17. Afscheid van buiten

Eerst kon je niet meer alleen lopen.
Je kwam met de stok die je horen kon buiten.
Een hele stap.
Toen was er een rolstoel nodig.
Je wilde je niet laten buitensluiten.
Je kwam nog eens de trap op.
Om mij te bezoeken.
Toen kwam je nog maar kort buiten.
Buiten gedragen door de ambulancebroeders.
Jij die zo'n buitenmens was.
Jij die zo hield van buiten in de tuin.
Je zat nog één keer in de zon.
Je voelde het felle licht van die namiddagzon.
Daarna had je nog die hoop, die wens.
Je wilde nog één keer naar buiten.
Je bracht het steeds weer ter sprake.
We wilden wel, maar zagen dat het niet meer ging.
Een laatste keer vroeg je het nog aan de dokter.
Ook hij zag het niet meer.
Toen wist je dat je niet meer buiten zou komen.
Binnen, beperkt tot je ziekbed, nam je ook afscheid van buiten.
Toen je weer naar buiten werd gedragen,
was de zon wit en was alles zo stil.
De stilte groette jou.
Buiten nam afscheid van jou.

18. Krachtiger dan de dood

Het is nog niet te begrijpen:
je stem niet meer te zullen horen,
jou niet meer naast me te vinden,
bij 't wakker worden
je gezicht niet meer te zullen zien.
Het is nog niet te begrijpen:
als anderen al weer doorleven,
als bijna niemand nog je naam noemt,
zal ik jouw stem nog horen in mij,
zal ik naar je verlangen
bij het wakker worden van mijn verdriet.

Het is nog niet te begrijpen:
afscheid van jou te moeten nemen,
het klinkt zo koud en onherroepelijk,
je zult altijd bij me blijven.
Ik zal mijn verdriet niet koesteren,
maar jou 'n warme plek blijven geven
diep in mij.
Jij was mijn geborgenheid
mijn tegenwicht
de intens levende
de storm soms
maar ook de luwte
geleefd heb je
tot het einde toe
en je leeft nog....

19. Huil niet om mij.

Huil niet om mij, ik heb mijn doel bereikt.
Waar kan een gelovig mens tenslotte beter zijn
en veiliger geborgen dan in die eeuwigheid
van vrede, liefde, God?
Huil niet om mij, mijn lijden is ten einde.
Voor mij geen zorgen meer,
geen angst en nooit meer pijn.
Wil niet verdrietig zijn zoals soms mensen doen
die weten van verlies maar vreemd zijn aan 't gewin.
Huil niet om mij, ik kreeg wat ik verlangde:
de vrede, die uit God is, is mijn deel.
Laat dat 'n troost zijn voor die achterblijven.
Er komt een uur, waarop we allen
verenigd zijn in God, de God die Liefde is.

20. A Dieu

Je bént niet dood, de Heer heeft je geroepen
bij Hem te wonen in zijn glanzend huis;
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
Je hébt ze nu - want je bent veilig thuis.
Je bent niet dood - je mag voor eeuwig leven.
Je bent verlost van onvolkomenheid,
van pijn en van verdriet. God zal je geven
een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd -
Je bent niet dood, - maar ach ik zal je missen
zoals een mens de meest-geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,
en ik geloof: God heeft zich niét vergist

21. Wachten op de dood

De dood komt naderbij,
op kousevoeten
stil staat hij aan je bed
en wacht op een wenk;
hij heeft de tijd
jij bent nog niet zover.
De dood is geen verschrikking,
verlangend haast
wens je hem dichterbij
om uit de pijn en zwakte
te kunnen vluchten
naar een beter oord.
Nog is de band aan 't leven
te sterk in jou;
waarom nu al te sterven
als er een mens nog is,
om lief te hebben.
Je had zo graag nog wat tijd.
Het is je niet gegeven,
de dood staat daar
en wenkt je toe: ga mee
om gindse hoek wacht beter leven.
En langzaam geef je toe:
't wordt tijd om weg te gaan.
Wij zouden jou zo graag
nog bij ons houden,
zelfs tegen beter weten in;
gaan mee zover we kunnen,
het laatste stuk
moet je alleen.
Je laat je zacht omhelzen,
bedankt voor alles hier,
een laatste afscheidsgroet;
je sluit nog eenmaal zelf de ogen
heel zachtjes komt de dood
en neemt je mee, voorgoed.

22. Vergeet de mooie dagen niet

Als de horizon zover je kunt kijken donker blijft,
zonder een teken van licht,
als je hart vol verdriet is en misschien vol bitterheid
als schijnbaar alle hoop op nieuwe vreugde
en geluk verdwenen is,
eenzaamheid de toekomst lijkt
zoek dan zorgvuldig in je herinnering

ik vraag 't je, naar de mooie dagen.
De dagen dat alles goed was, geen wolkje aan de hemel
de fijne gebeurtenissen,
die je samen hebt kunnen delen.
Laten die herinneringen de bron zijn
voor de moeilijke tijd die komt.
Vergeet de mooie dagen niet!
Want als je die vergeet komen ze niet meer terug!
Neem jezelf opnieuw in handen.
Vul je hoofd met blijde gedachten,
je hart met liefde en moed.
Dan komt alles weer goed.

23. Indien ik je dragen kon

Indien ik je dragen kon
over de diepe grachten
van je verdriet en je angsten heen
dan droeg ik je, uren en dagen lang.
Indien ik de woorden kende
om antwoord te geven op je duizend vragen
over leven, over dood,
over liefhebben en gelukkig worden,
dan praatte ik met je, uren en dagen lang.
Indien ik vrede in je hart kon planten
door geduldig te wachten en te hopen
tot het zaad van vrede in je openbrak,
dan wachtte ik, uren en dagen lang.
Indien ik genezen kon wat omgaat in je hart
aan onmacht, opstandigheid
en groot verdriet
dan bleef ik naast je staan, uren en dagen lang.
Maar ik ben niet groter,
niet sterker dan jij
en ik weet niet alles
en ik kan niet zoveel,
ik ben maar een vriend op je weg,
al uren en dagen lang.
En ik kan alleen maar hopen
dat je dit weet:
je hoeft niet alleen te vechten
of te huilen
als je een vriend hebt
voor uren en dagen lang.

24. Lieg niet

Lieg alsjeblieft niet tegen me
niet over iets groots
niet over iets anders.
Liever hoor ik het vernietigendste
dan dat je liegt
want dat is nog vernietigender.
Lieg niet over liefde
iets dat je voelt of
iets dat je zou willen voelen.
Liever word ik bedroefd
dan dat je liegt
want dat is nog bedroevender.
Lieg niet tegen me over gevaar
want ik voel toch je angst
en wat ik gewaar word is waar
of ik ken je niet
en dat is nog gevaarlijker.
Lieg niet tegen me over ziekte
liever kijk ik de diepte in
dan dat ik mij verlies in één
van jouw lieve verzinsels
want daarmee verlies ik me dieper.
Lieg niet tegen me over sterven
want zo lang we er nog zijn
vind ik dat toegangsloze
niet mededelen wat je denkt
erger en zoveel doder.

25. Goed zijn

Het is zo eenvoudig goed te zijn
je hoeft slechts te beminnen
en je kunt ieder dag opnieuw
van vooraf aan beginnen
Het is zo eenvoudig goed te zijn
je hoeft niet veel te denken
een glimlach en een vriendelijk woord
kun je een ieder schenken.
Het is zo eenvoudig goed te zijn
zonder het zelf te weten
leer je onmerkbaar het eigen leed
om anderen te vergeten.
Een stille blik is soms genoeg
om je hart te winnen.
Het is zo eenvoudig goed te zijn
want: goed zijn is beminnen.

Een weinig ootmoed, wat geduld
zwijgen als je wilt klagen.
Het is zo eenvoudig en je zult
het leven beter dragen.
De ziel is als het kinderhart:
eenvoudig en ontvankelijk.
Ook voor het somberste gemoed
maakt goedheid je toegankelijk.
Het is zo eenvoudig goed te zijn
en het kost je toch zo weinig.
Mijn geliefden, wees goed voor anderen
wees goed - en je gaat veilig.

26. Afscheid nemen

Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is, dichtdoen
en verpakken
in goede gedachten der herinnering
Afscheid nemen
is verwijlen
bij een brok van het leven
en stilstaan op de pieken
van pijn en vreugde.
Afscheid nemen
is met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
niet te vergeten....
Afscheid nemen
is moeizaam de draden losmaken
en uit het spinrag der belevenissen
loskomen en achterlaten
en niet kunnen vergeten.
Afscheid nemen
is het moeilijkste in het leven....
Men leert het nooit.

27. Onvergetelijk

Jij bent onvergetelijk geworden
in mijn leven.
Jij zult altijd in mijn gedachten zijn.
Ik zal nog van je dromen
en je stem nog horen.
Ik kan niet begrijpen
dat jij weg bent, voorgoed.
Jij bent onvergetelijk geworden
in mijn leven

Jij zult altijd met mij meegaan
op de levensweg.
Ik zal altijd heimwee naar je hebben.
Ik had je langer willen vasthouden.
Ik had je nog zoveel willen vragen.
Jij blijft een litteken
in mijn bestaan.
Jij blijft een teken
van liefde in mijn leven.
Jou gedenkend zal ik groeien
en krachtig worden.
Ik zal vol levensmoed verder gaan.
Jij onzichtbaar bij mij.

28. Luisteren

Wie als een luisterend oor kan zijn
wie de moed kan opbrengen
om naar een wanhopige mens te luisteren.....
Wie een hand kan zijn
een warme, menselijke hand vol liefde
wie die hand wil gebruiken
om een eenzaam en droevig mens te geleiden
Wie een voet wil zijn
een voet die het aandurft om naar de ander te gaan
een andere mens, die het niet meer ziet zitten
Wie als een licht wil zijn
wie als het licht van een kaars wil zijn
voor en mens die het niet meer kan zien.
Die kan misschien een troost zijn voor ieder
die een verlies heeft geleden.
Ik spreek dan ook de hoop uit dat iedereen
zijn of haar best zal doen een lichtpuntje te zijn
voor een verdrietige medemens.

29. Een witte roos

Adem houdt op, warmte wordt kilte
diepe kilte als van dood
en lachen wordt stilte,
echo van vragen dat geen antwoord vindt.
Maar een mensennaam kan niet vergaan,
niet verzinken in oneindig niets.
Jouw naam heeft klank en toon gezet
van hoe de jouwen verdergaan.
In gemis, maar ook in vertrouwen
dat leven léven wordt,
gevochten en geknokt, geliefd en gelachen.
Zo wordt jouw naam een witte roos aan ons hart,
bloeiend voor altijd, geurig en welriekend,

maar ook doornig stekend,
want jij bent er niet als wij jou roepen;
en ons zoeken zal nooit vinden worden,
geen samen lachen en geen raken meer.
Maar in de stilte zul jij bloeien aan ons hart
als schitterende herinnering,
levend, tegen alle weerwil in.
Nee, vergeten zullen wij jou niet.
Wees gerust,
rust maar zacht
rust in vrede

30. Ze kunnen niet weten

Toen jij stierf is de wereld
gewoon doorgedaan met draaien.
Het werd nacht en ook weer morgen.
Er was lawaai en stilte
en ook om ons heen
maakte het leven - van - alledag
evenveel lawaai als anders.
Alleen, bij ons kwam dat
harder aan dan normaal.
Wat deed het pijn te zien en te horen
dat alles gewoon doorging toen jij gestorven was.
Wreed en onverschillig,
genadeloos en barmhartig was het
en elke indruk stak dieper, deed meer pijn.
Nee, ze kunnen niet weten wat wij nu voelen:
die steken pijn van afgesneden - zijn
en nooit meer samen ...
Ach, niets zal meer hetzelfde zijn
zonder jou.

31. 't Lest van 't zommer

A'j now boet'n um ow hen kiekt,
Op 't laand, in 't veeld en langs de wei,
dan is 't amaol weer zo anders
As in 't veurjaor, umstreeks Mei.
't Greun is lange nich zo fris meer.
'n Eerst'n fleur is d'er of.
Hier en daor wodt 't spul a zoorder.
De bal zit oonder 'n griez'n stof.
De rogge is a van 'n kaamp of.
Weenterknoll'n bint weer zèèit.
Dee de leste haver mèèit.
't Wodt ook a weer vrooger duuster;
De veugel zingt nich vòlle meer;
De zwaluwe smiet zich al an koppels;

Dee vetrekt wa gauw 'n keer.
En dan is 't weer oet met 't zommer.
't Is toch meer nen kott'n tied.
Al wat mooi is in ow lèèv'n
bi'j vaak al te gauw weer kwiet.

32. Levensboom

Als je aan een boom zou vragen;
hé boom, sta jij nou graag alleen?
Dan zou hij, denk ik, zeggen:
geef mij maar boompjes om me heen.
Zou je aan vader vragen:
hé vader, sta je graag alleen?
Dan zou hij, denk ik, zeggen:
geef mij maar mensen om mij heen.
Als je aan een boom zou vragen:
aan wie geef jij het leven door?
Dan zou hij, denk ik, zeggen:
daar heb ik nou mijn takken voor.
Zou je aan je moeder vragen
aan wie geef jij het leven door?
Dan zou ze, denk ik, zeggen:
ja kijk daar heb ik jou nou voor.
Zou je aan oma vragen:
jouw leven, waar komt dat vandaan?
Dan zou ze, denk ik, zeggen:
van oma's die niet meer bestaan.
Dus bomen zijn als mensen:
geen van twee staat graag alleen;
in kinderen en in takken,
zo groeit er leven om je heen
Jij, je vader en je moeder
dat is een soort van levensboom;
die tak een eindje verder,
dat is een tante of een oom.
Maar die opa's en die oma's
die jaren terug gestorven zijn?
Ja kijk, ik zal maar zeggen,
dat zullen wel de wortels zijn.

33. Ik liep over het strand

Vannacht droomde ik dat ik met God over het strand liep.
Tegen de lucht tekenden zich taferelen uit mijn leven af.
Het viel mij op dat bij elk tafereel twee paar voetstappen in het zand
stonden,
het ene paar van mij, het andere paar van God.
Toen het laatste tafereel van mijn leven oplichtte, keek ik achterom.

Het viel me op dat dikwijls op mijn levenspad maar één paar voetstappen te zien was,
en wel precies op de meest dorre en trieste momenten van mijn leven.
Ik wendde mij tot God en verweet Hem:
"U hebt gezegd dat U altijd met mij mee zou lopen.... Ik begrijp niet waarom U mij in tijden,
dat ik U het meest nodig had, in de steek hebt gelaten"!
Toen antwoordde God mij;
"Mijn dierbaar kind, ik zou je nooit in de steek laten in tijden van lijden en beproeving.
Bedenk dat je dáár waar je maar één paar voetstappen ziet, door Mij werd gedragen."

34. Mensen bestaan voor mensen

Mensen bestaan voor mensen,
en het vertrek van de een roept het gemis voor de ander op.
En huilen is net zo menselijk als de dood menselijk is
en een consequentie van het leven.
Waar leven is is dood
waar bloei is is verval
en waar de lente aangloeit
wacht reeds de herfst.
Bestaan betekent ook: er eens niet meer zijn.
Dat weten we, dat wisten we,
maar nu de dood heeft toegeslagen
valt die erkenning zwaar, zwaarder dan ooit in theorie.
't Lijkt onaanvaardbaar, oneerlijk, niet menselijk.
En onze tranen zijn ons verzet, ons enige verzet,
dat we verdriet noemen.
Je kunt tranen niet wegnemen, niet blijvend drogen
met dat goedbedoelde, telkens weer herhaalde:
't leven gaat door' of 'je moet er mee leren leven'.
O ja, best bedoeld, dat wel, maar is er niet méér,
niets anders, niets beters te zeggen?
Laat ons dat in dit samenzijn tenminste proberen.

35. Het geheim van leven en dood

Het diepste geheim, dat elke mens in zijn greep houdt, is het 'er-zijn' en het 'er-niet-meerzijn',
begin en einde, leven en dood. Het begin overkomt je, onbewust, maar door het einde
moet je heen, vroeg of laat, gelaten of opstandig, gelovig of ongelovig.
De grens is er en je kunt haar wel vervagen, maar niet ontwijken.
Je ziet de einder liever niet, ofschoon hij steeds duidelijker opdaagt.
Het kan ook anders: de einder steeds in je blikveld houden, zoals Jezus Christus dat deed.
Hij spreekt er telkens over, bij allerlei gelegenheden, op een onverwachte manier.

Hij geeft de woorden 'leven' en 'dood' immers een inhoud,
tegengesteld aan wat wij er onder verstaan.
Wat wij 'leven' noemen, noemt Hij 'dood'.
En wat voor ons 'dood' heet, is voor Hem 'leven'.
De gelovige mens moet dit spraakgebruik van Jezus overnemen.
Durven leven met de dood voor ogen, is het leven in de ogen kijken,
zoals het in Jezus van Nazareth is opgebloeid.
Voor wie gelooft, betekent de dood aanvaarden:
Binnentreden in het leven.
Voor Hem is doodgaan:
Gaan leven voor eeuwig.
Slechts op deze manier kunnen wij het aanvaarden, als dierbaren ons
ontvallen.
Zij hebben niet het leven verwisseld met de dood, maar de dood met het
leven.
Zij zijn door de donkere poort van de dood heengegaan aan de hand van
Jezus,
om aan de andere kant te ontdekken, dat daar een leven is zonder einde,
zonder verdriet en tranen, met enkel vrede en vreugde.

36. De leegte

Als je van iemand houdt en je bent van hem/haar gescheiden,
kan niets de leegte van zijn/haar afwezigheid vullen,
je moet dat niet proberen, je moet eenvoudig aanvaarden en volharden.
Dat klinkt hard, maar het is een grote troost,
want zolang de leegte blijft, blijf je aldoor met elkaar verbonden.
Het is fout te zeggen: "God vult die leegte";
Hij vult haar helemaal niet, integendeel.
Hij houdt die leegte leeg en helpt ons zo de vroegere gemeenschap met
elkaar te bewaren,
zij het dan in pijn.
Hoe mooier en rijker de herinneringen, des te moeilijker de scheiding.
Maar dankbaarheid verandert de pijn van herinnering in stille vreugde.
De mooie dingen van vroeger zijn geen doorn in het vlees,
maar een kostbaar geschenk dat je meedraagt.
Je moet zorgen dat je niet in je herinneringen blijft graven en je erin
verliest,
een kostbaar geschenk bekijk je niet aldoor, maar alleen op bijzondere
ogenblikken.
Buiten die ogenblikken is het een verborgen schat, een veilig bezit:
dan wordt het verleden een blijvende bron van vreugde en van kracht.

37. De boot

Die dag vertrok weer een boot uit de haven.
Waarheen?
Dat wist men ongeveer wel.
Wat men mee zou maken..... wist niemand.
Hoe zou de zee zijn?

Kalm of stormachtig,
zou men andere boten zien?
En de wind?
Zat ie in de zeilen?
Zou het dobberen worden of
zou de boot zich krachtig
verplaatsen van land naar land?
Er zal zoveel spelen.
Niemand weet wat,
niemand weet hoe hard het worden kan,
niemand weet hoe mooi,
niemand weet.
We kunnen alleen vertrouwen
geloven in onze boot,
geloven in zijn opvarenden,
geloven en vertrouwen in elkaar
en weten dat liefde
een goede wind kan zijn
over woelige baren.

38. De parabel van de panfluit

Er was eens een boom, een onbekende boom, ergens langs de waterkant,
geplant door
niemand weet nog wie. Hij leefde daar breeduit, met veel takken. Hij
droeg de forse stem van
de wind, of de doodse stilte van de avondlucht. 's Winters was het leven
kaal en zwiepend in
de harde wind, en met zijn twijgen als toegeklemde vuisten, vol nieuwe
beloften, stond hij
daar te wachten, tot het weer lente werd. Ga je gang, knipoogde dan de
voorjaarszon, en
dan kwam hij weer aan zijn oude, groene uitbundigheid, zijn takken liepen
weer uit en
schoten bloesem uit ingehouden leven. Het was een lust voor de ogen! En
als dan de zomer
kwam, maakte die boom een donkere hand gevuld met schaduw, gratis
voor iedereen, en
soms een paraplu tegen stromende regen. Zo leefde de boom met al zijn
takken, jaar in jaar
uit, zijn krachten verbergend en weer ontplooiend, op en neer in telkens
vier seizoenen.
Maar op zekere dag kwam er een mens, iemand gewapend met een
kapmes. De takken
hielden van louter schrik het ruisen in. Er was geen ontkomen meer aan:
de mooiste tak
werd afgesneden en meegenomen naar het huis van die mens, een dode
tak, voorgoed uit

het leven weggesneden, weggevalen uit de schaduw met velen,
onopvallend en straks
natuurlijk stomweg vergeten. Wat betekent immers een tak aan en hele
boom? Drie dagen
later was de mens opeens weer terug, en de boom stond windstil van
doodsangst met al zijn
takken: wat treft het lot vandaag??
Maar kijk, de mens ging zitten, aan de voet van de boom, en... hij blies op
de afgesneden
tak, die hij panfluit noemde. Hij speelde een lied en de boom verstond het
zo:
Horen jullie mij?
Ik leef, ik zing, ik fluit!

39. Het verhaal van de rode roos

Het begon klein en eenvoudig, maar het groeide, die kleine rode roos.
Degenen aan wie de
zorg voor deze roos was opgedragen, hebben deze nieuwe scheut
omgeven met toewijding
en liefde, tot deze roos zelf sterk genoeg was. Soms kwam de Heer van de
tuin kijken naar
het werk van zijn bemoeienis en hij ging met zorg te werk; hij gaf ze
water en mest en
sommige bloemen, die extra zorg nodig hadden, plukte hij zelf. De mooie
rode roos kwam
verder tot bloei en werd een juweel. De roos had oog voor andere
soortgenoten en
overwoekerde ze niet en verdrong de andere planten niet. Op een
gegeven ogenblikken
raakten zijn doornen verstrikt in die van een andere roos, een witte. Uit
hun samenbloeien
ontstonden nieuwe scheuten, die ze met liefde omringden. Dit kleine
rozenbed stond gewend
naar de zon en zorgde voor geur en pracht in de tuin van de Heer. De
Heer zag en was
tevreden.
Maar na verloop van jaren nam de kleur van de roos af. Ze verloor aan
kracht. De heer zette
zijn beste tuinlieden in en de roos leefde op. De witte en de kleine rozen
beschutten de rode
roos. Zo kreeg de rode roos weer geur en fleur. En toch verwelkte rode
roos beetje bij beetje.
Het water en de kunstmest hielpen nog weinig meer.
Toen is vier dagen geleden, de Heer van de tuin weer gekomen. Heel stil
heeft hij in de
morgen de roos geplukt, vlug en zonder pijn te doen. De andere rozen
waren bedroefd en

zeiden: "och Heer waarom?" En de Heer zei: "Het is goed zo, ik heb zelf de zorg voor deze mooie roos ter hand genomen. Ik zal er zelf voor zorgen."

40. Gebed voor een gestorvene

Jij, die leeft in het licht, ik weet: je dood was een geboorte.
Jouw leven was voltooid, je had geleerd wat je hier leren moest
en daarom ging je heen, terug
naar het stralende licht vanwaar je eens gekomen was.
Jouw dood: een geboorte in het licht.
Ik zend jou al mijn liefde,
ik denk aan jou hoe mooi, hoe lief je wel kon zijn.
Voel mijn dankbaarheid om alles wat je mij gegeven hebt.
Ik weet: je bent gelukkig, daar, je wordt er lichtend licht.
Moge God je zegenen op jouw weg!
En straks, dan zie ik je terug, als jij me opwacht bij de grens.
Want liefde is sterker dan de dood,
blijft ons verbinden, nu en straks.
Dat God jou in zijn liefde bergt !

Teksten en gedichten vader

41. Vader

Al jouw liefde, lieve vader
gaf je aan ons allemaal.
Nu is hier de plaats die je had
heel erg leeg, zo dor en kaal.
Maar voor jou is er daarboven
een bloementuin met wondere pracht.
Daar mag je nu in gaan rusten
want jouw taak hier is volbracht.

42. Eer

Zijn wortels zijn nu doorgesneden.
Zijn leven is voorbij.
Hij heeft zijn kaarsje doorgegeven.
De taak is nu aan mij.
Zijn wortels zijn nu doorgesneden.
Mijn vader is niet meer.
Doch in zijn warmte voort te mogen leven,
is voor mij een grote eer.

43. Nagedachtenis aan mijn vader

Van mijn vader leerde ik kijken
naar de nerven van een blad,
naar dierensporen op het veld
en naar reacties op gezichten.

En luisterend naar hem
leerde ik woorden spreken maar
ook horen wat er bij anderen
uit de gezwegen woorden sprak.
En, verder kijkend dan werd toegestaan,
zag ik zijn wens naar intens leven,
ook zich door mij geliefd te voelen,
mij groeien zien door mijn gebaren,
ook de kleinste juist te schatten.
Want groot wou hij mij weten
in - nooit belastend - wuiven
als was ik altijd blij wat ik,
door wat ik van hém leerde,
gelukkig heel vaak ben.

44. Vader

Wat vreemd, dat u er niet zult wezen
wanneer ik weer naar huis zal gaan.
U zult niet in kamer staan
en mij omhelzen, als vóór dezen.
'k Zal nooit meer, als u zat te slapen
boven een boek, boven een krant,
het blad, dat glipte uit uw hand
glimlachend van de grond oprapen.
'k Zal nooit uw "goede nacht" meer horen,
of het gestommel op de trap,
wanneer uw zo bekende stap
de morgenstilte kwam verstoren.
Nooit zult u door de tuin meer lopen,
waar iedere bloem en iedere plant
getuigde van uw zorgende hand.
- Nu ging de hemeltuin u open. -
O, die vertrouwde, kleine dingen,
die u zo onopvallend deed,
die zal ik missen, tot dit leed
verstild is tot herinneringen.

45. Als je je vader verliest.

Als je je vader verliest aan de dood,
je vader op wie je kon rekenen, bij wie je veilig was
en die zich in jou interesseerde,
je vader, met wie je praten kon,
om zo je eigen weg te vinden.
Als je je vader verliest aan de dood,
dan kan bijna niemand zeggen hoe dat voor je is,
hoe leeg het in jezelf kan zijn.
Als je je vader verliest aan de dood,
zou je hem nog even willen spreken,

hem willen zeggen hoe het met je gaat,
hoe je hem mist.
Als je je vader verliest, verlies je veiligheid en houvast.
Je wereld is niet meer als voorheen.

Teksten en gedichten moeder

46. Moeder

De milde moederhanden over het wijze hart gevouwen,
ogen voorgoed geloken in het stil gezicht, rust zij nu vredig,
en in tijdloos schouwen vergleed zij door de dood
naar " 't Eeuwig Licht".

We zien haar nog eens aan, en kunnen niet vergeten,
hoe zij ons vormde, voedde, troostte en genas.
Doorheen het zwaar verdriet rijpt traag het teder weten
hoe zonder-grenzen-goed, hoe gaaf zij "MOEDER" was.
En stervend was zij nog gelovend in het Leven,
was zij de warme ster, die ons is voorgegaan.
Wat z'ons, haar kinderen schonk, mogen wij het verder geven,
in liefde, schoon en mild, zoals MOEDER heeft gedaan.
Zoals MOEDER op de HEER ons hoog vertrouwen stellen.
Hem om zijn goedheid loven, ook in leed,
in duizend daagse dingen, niet te tellen,
Hem dienen, nederig, trouw, zoals MOEDER heeft gedaan.

47. Moeder

Moeder, je hebt veel moeten lijden,
het was soms niet om aan te zien;
dan bad ik God, je te bevrijden,
genadig naar je om te zien.
En nu Hij je heeft weggenomen
ben ik pas weer tot rust gekomen.
Je lichaam is zo smal geworden
dat ik er al je pijn uit las;
't is als bij de bloemen die verdorden:
een schaduw van wat eenmaal was.
De dood heeft alles weggenomen
waardoor ik je nabij kon komen.
Ik kus nog eens je koude wangen,
ik streel nog eens je koude hand -
Dag moeder - God zal je ontvangen
daar waar geen pijn je kracht verbrandt;
want Hij heeft alles weggenomen
wat tussen jou en Hem wou komen.

48. Moeder

Je handen reiken overal
tijd kon je niet beletten

om als een werktuig in God's hand
met vast geloof bergen te verzetten.
Je was een moeder in kwadraat,
schiep steeds een hechte band.
Met al je liefde gaf je ons
een onbekommerd moederland.
Je bestaan was sober en zorgbarend,
een strijd voor eigen bloed.
Dit overpeinzend zegt mijn hart:
Je hebt het leven nog te goed.

49. Dag, lieve ma

Dag, lieve ma!
We vergeten je nooit.
Je was veel te uniek om zomaar te vergeten
en dat we je missen zul je zeker wel weten.
Misschien dat we ooit elkaar weer ontmoeten.
Jij gaat nu alleen op reis en wij moeten jouw groeten.
Het doet ons zo groot verdriet dat jij nu moet gaan.
Wij wensen je toe dat je opnieuw zult bestaan
in een droomland waar wij ooit weer samenkomen
en waar mensen nooit meer dood hoeven te gaan.

Teksten en gedichten bij dementie

50. Lege geest

De ziekte heeft hem weggenomen
Weg van zijn familie
Weg van zijn vrienden
Weg van mij!
Zijn geest is weggenomen
Mijn liefde voor hem is niet verdwenen
maar veel van wat we samen deden wel.
Als ik naar hem keek
zag ik dezelfde man als altijd
Maar als ik beter keek, in zijn gedachten
zag ik een andere mens
die zich niets herinnerde
van alles wat ik nog wist.
Misschien dat hij het niet begreep
en misschien dat hij het niet meer wist
dus dacht ik dat ik hem maar
moest helpen herinneren.
Ik hou van je opa,
Ik hou van je.

51. Opa en zijn paarden

Opa vertelde me over zijn paarden

Die hij niet kon vinden
En ik gniffelde omdat zijn verhalen
Zo vaak hetzelfde waren.
Opa is door onze vingers geglipt
Hij ging zijn eigen weg
En plots was hij verdwenen
Op die koude, eenzame dag.
Opa, vind je paarden
En rijd maar ver weg
Naar een plek waar je rust vindt
Heel de nacht en de dag
Vind je paarden, opa
En houd de teugels strak
En houd een plaatsje vrij voor mij
Naast jou, waar ik thuishoor.

52. Liefde en vriendschap

Ze zeggen: 'zij is gelukkig'
'ze heeft er geen weet van'
ze leeft in een eigen wereld'
Ik weet niet welke dag het is.
Wat er gebeurt ontgaat me.
Ik word omringd door vreemden
Zijn het mijn dochters of mijn zoons?
Waar is mijn man toch?
Ik moet de aardappels schillen
Ik roep de kinderen
ze antwoorden niet...
Waar zijn ze toch
De deuren zijn gesloten.
Ze zeggen: 'komt u maar bij ons'
Vreemde stemmen omringen mij.
Waar is mijn eigen huis?
Ze zeggen: 'ze is toch gelukkig'
'ze heeft er geen weet van'
'ze leeft in eigen wereld'
Maar soms is er een man, een vrouw, een meisje.
Ze legt een arm om mijn schouder
Ze geeft me een zoen zomaar....
ze omhelst me
Ik voel warmte en genegenheid.
Vriendschap.
Sommige dingen raken een mens dieper,
dan besef en tijd.
Ze zijn nauwelijks onder woorden te brengen.
Ze heten: LIEFDE EN VRIENDSCHAP

Teksten en gedichten bij een jongere

53. Bij een jong iemand

'n Mens heeft niet veel jaren nodig
om iemand te worden, iemand te zijn,
betekenisvol voor anderen, onvergetelijk.
'n Mens heeft niet veel jaren nodig
om gemist te worden, node gemist.
Drie jaren zijn het geweest, zesendertig maanden,
ruim duizend dagen, waarin Hij openbaar leefde,
die Jezus van Nazareth.
Drie jaar, drieëndertig jaar in totaal,
waren voldoende om deze jonge mens,
deze jonge man eeuwenlang en nog steeds
te doen leven in harten van tientallen generaties
en miljarden mensen.
Wat was er dan zo wonderlijk,
zo uitzonderlijk aan deze mens,
deze medemens, die Jezus van Nazareth heette?
Het antwoord is even simpel als onbegrijpelijk.
Hij was Liefde.
Hij leefde uit en van en naar de Liefde.
En dat is, zegt Sint-Jan, God.

54. Verder leven in ons

... nog zoveel wegen lagen voor je open die je niet meer in kunt slaan.
Nog zoveel toekomstdromen lijken onvervuld.
Of hoop je nu dat wij misschien ?
Hoop je nu misschien dat wij je ooit gedroomde wegen verder gaan
en doen wat jij had willen doen ?
Hoop je nu misschien dat je in ons voort zult leven,
als de wereld om mensen vraagt die haar leefbaar en bewoonbaar maken.
Jouw naam, ..., zal met ons meegaan.
En je hart voor mensen zullen we ons leven lang met je delen.
En je dromen hopen wij waar te maken door met jouw aandacht en
enthousiasme te werken aan een betere wereld.
Wil zo in ons midden voortleven in woorden, handen en ogen van mensen
Die met jou verbonden willen zijn.
En als je nu ergens leeft waar altijd vrede is,
weet dan dat ons hart bij je is.
Want wij zullen je nooit vergeten en je zult in ons hart blijven leven.

55. Een laatste afscheid bij een plotselinge dood

Je hebt ons niet meer kunnen groeten.
Er was geen laatste woord, geen brief om te zeggen
dat je van ons hield of hoe wij verder moeten zonder jou voortaan.
Je stem wordt niet meer gehoord en je ogen zijn gesloten.
En wat ons rest is alleen nog maar herinnering.
Maar daarin zul je dan ook leven.

En onvergetelijk zul je zijn, als in verhalen jouw naam wordt genoemd
en wij luisteren naar de stilte waarin jij tot ons blijft spreken.
Je blijft met ons meegaan, ons hele leven lang.
Zal er alleen maar leegte zijn als wij straks thuiskomen?
Zal er alleen maar gemis zijn als onze ogen vergeefs naar je zoeken
en je stem niet meer wordt gehoord?
Of zul je meer dan ooit wonen in de wereld van ons hart
die warmer is geworden sinds jij in ons leven kwam?
En als je nu ergens leeft waar altijd vrede is,
weet dan dat ons hart met jou verbonden is,
dankbaar voor alles wat je aan ons gaf.

Teksten en gedichten bij zelfdoding

56. Het had nooit mogen gebeuren (bij zelfdoding)

Het had nooit mogen gebeuren.
En toch gebeurde het.
Het is om te huilen
en je huilt dan ook.
Hartverscheurend.
tranen zijn
je enige expressiemogelijkheid
Maar vervolgens:
doe er iets mee.
Geef je verdriet een functie;
maak het produktief.
Laat het ergens goed voor zijn.
Verdriet -
je kunt er innerlijk door groeien.
Er wijzer van worden, menselijker.
Gevoeliger,
ook voor andermans verdriet.
En wie weet,
inspireert het je tot protest
tegen alles,
wat verdriet veroorzaakt.

57. Gemengde gevoelens

Heen en weer geslingerd
tussen boosheid en schuldgevoel
blijven wij achter
verdrietig
vertwijfeld
onze kansen met jou
verkeken voorgoed
het waarom van jouw weggaan
nooit uitgelegd
Ons hart verscheurd

door gemengde gevoelens.
Misschien
dat wij op een goede dag
mogen begrijpen
onze adem hervinden
onze blik verruimen
ons leven hernemen
in de troostende gedachte
dat jij vrede hebt gevonden
het verband kunt zien
en jouw plaats daarin
niet weg te denken
niet te vergeten
niet te vernietigen
door niets en niemand.
Mag je eindelijk thuiskomen
bij je diepste Zelf
Kom tot vrede
herken onze liefde.

58. Waarom?

Je was mijn vriend,
mijn metgezel
door alles heen.
Wij deelden onze diepste vragen
dacht ik
maar jij maakte heel alleen
die gruwelijke keus en ging jouw weg
een spoor naar nergens
dat doodliep in je eenzaamheid
waar ik je niet meer vinden kon
waar ik je ook niet zoeken kon.
Je sloot je af,
mijn metgezel,
je bleef alleen.
Jij mag je eigen grenzen hebben
dacht ik
maar jij ging heel alleen
de grens naar nergens over
een spoor liep dood
in zinloze verlatenheid.
Waar jij me niet meer horen kan
waar ik je nooit meer roepen kan.
Ik mis mijn vriend,
mijn metgezel,
ik ben alleen.
Mijn liefde schoot te kort
denk ik

ik was de vriend
waarvoor jij niet meer leven kon
die jou niet meer bereiken kon.
Mijn vriend is dood
mijn metgezel
door alles heen
is nu de vraag
"Waarom"

59. Wat zouden wij nog zeggen?

Wat zouden wij nog zeggen,
nu zijzelf de stilte koos?
We zagen hoe het leven haar beukte,
hoe slag na slag
haar dieper boog.
Machteloos hoorden we,
hoe ze klaagde en vocht
met zichzelf en haar God,
tot ze brak
en niets meer geloofde.
We stonden verstomd
rond de kilte van haar eenzaamheid.
Onze liefde kon haar niet verwarmen
Ze durfde niet te vertrouwen
op de kracht van onze armen,
nu ze zelf het leven niet meer dragen kon.
Ze wilde ons beschermen voor haar pijn
en smeekte: "Laat me gaan,
ik ben zo bang, dat ik ook jullie zal belasten".
Ze koos de donkere diepte van de dood
en liet ons achter
verward, woordeloos,
treurig-dankbaar tegelijk.
omdat haar leed voorbij is
en wij de diepe pijn van het gemis
nog even kunnen laten
in de stilte van dit laatste samenzijn.

Teksten en gedichten bij kinderen

60. Troost is er nog niet

Voor troost is het nog te vroeg.
Er is nu geen troost.
Nu is er leegte en gemis.
Dat we het leven moeten zoeken.
Dat we aan toekomst moeten denken.
Dat nieuw leven zich aandient.
Zeg het niet te vaak.

We kunnen het nog niet horen.
Zeg maar niet zoveel.
Zoek maar geen woorden.
Maar kom maar bij ons langs.
Ga maar zitten en luister.
Eindeloos, telkens weer, alsmaar opnieuw.
Luister naar onze verhalen.
Van de kleine.....
Hoe ze van de hond hield.
Hoe ze met hem de soepstengel deelde en at.
Hoe ze een bij probeerde te vangen.
Hoe gelukkig we met haar waren.
Ga maar zitten, luister maar.
Houd ons maar vast, wees maar stil met ons,
huil maar als je kunt.
Niemand hoeft nu groot en flink te zijn.
Luister maar en blijf maar komen,
als je wilt, als je kunt.
We weten het wel van die toekomst en het kind dat komt.
We zullen wel opstaan uit ons verdriet, langzaam,
op onze wijze, op onze tijd.
De steen zal wel omgewenteld worden.
Troost ons maar niet, maar kom maar
en reis met ons mee.
Het verdriet is te zwaar voor ons alleen.

61. Doodgeboren kindje

Jij hebt het licht niet mogen zien,
De warmte van ons beiden niet koesterend ervaren....
Was jij te broos, misschien:
Het zachte zuchten van een droom die niemand kan verklaren.
En toch leef jij nog in ons midden, kind:
Een vonkje vuur dat tedere liefde in ons wakker maakt.
Een kus van licht die zachtjes onze zielen raakt.....
Jij bent bij ons, jij blijft bemind.
Jij, lieve dode, levend kind.

62. Onmogelijk

Hoe is het mogelijk
dat een bloem breekt in de knop
dat een ster wordt uitgedoofd
dat een bron verdroogt
nog voor zij een stroom wordt ?
Hoe is het mogelijk
dat een twiggje breekt
dat een jong uit het nest valt
dat de avond valt
voor de dag is begonnen ?

Hoe is het mogelijk
dat er kinderen sterven
nog vóór zij uitgroeien ?
En toch gebeurt het.
Hoe is het in Gods Naam mogelijk ?
Ach, het is Gods onmogelijk.
Had God niet willen leven
in alles en allen ?
Huilt God niet mee
door onze ogen ?

63. Mannetje Regenboog

Ken je mannetje Regenboog ?
Hij is heel klein, hij woont heel hoog.
Hij woont bij zon en regen.
En nooit komt iemand hem tegen.
Maar als hij daarboven toveren gaat,
een hemelboog vol kleuren,
dan zie je toch heus dat hij bestaat,
want hoe kan dat anders gebeuren ?
Als ik dat mannetje ooit ontmoet
dan zal ik hem vragen hoe hij dat doet.

64. Je naam

Je naam gaat van mond tot mond
gaat door de straten
blijft hangen in huizen
je echo waart rond.
Je naam als een luchtballon
zonder die draad om
je bij ons te houden
– zweeft weg naar de zon.
Je naam moet hier blijven
dus zal ik die schrijven
en altijd weer noemen.
Je naam zal ik zingen
met liefde omringen
jouw naam zal ik roemen.

Teksten en gedichten voor opa en oma

65. Gedicht voor opa/oma.

Nu je van ons bent weggegaan
wil ik je groeten namens alle kleinkinderen.
Je bent een bijzondere plaats in ons hart
en zo blijf je voor ons leven.
We zullen je blijven herinneren,
maar ook over je blijven praten.

Zo blijf je niet alleen bij ons,
maar gaat jouw leven ook verder.
Onze ogen kunnen jou niet meer zien.
Onze handen kunnen jou niet meer aanraken.
Maar als we in ons hart kijken,
weten we dat je er nog bent.
En we kunnen niet geloven
dat je nergens meer bent.
(Je bent weer bij opa/oma)
Iemand (God) zal nu toch wel naar jou omzien,
zoals jij in je leven naar anderen (ons) hebt omgezien.

66. Lieve oma.

Ze zeggen dat je dood bent
en dat ik nooit meer met je spelen kan.
Maar hoe kun je nou dood zijn
ik hou toch van jou
en je hoort toch bij mij.
Lief meisje
als ik dood ben wil dat niet zeggen,
dat ik niet meer van je hou.
De liefde van je oma
zal blijven doorgaan,
die hoort altijd bij jou.
Je had toch beloofd bij mij te blijven
en nou ben je doodgegaan.
Je was toch niet ziek
en ook nog niet zo oud,
waar ben je naar toe gegaan?
Ik wilde niet weg, maar de dood nam mij mee
naar een land,
waar ik altijd gelukkig zal zijn.
Als je aan mij denkt,
dan ben ik bij jou
dan ben ik bij jou